

บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ”
Web-Based Instruction for Review on Html Web Programming
for Mathayomsuksa3 at Krathumbaen Wisetsamutthakhun School

ธนิชการ ปิตาระโพธิ์¹ ฉันทนา วิริยเวชกุล² และ เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม³
Tanichakorn Pitarapoe¹, Chantana Viriyavejakul² and Lertlak Klinhom³

¹นักศึกษาหลักสูตร วท.ม. (การศึกษาวิทยาศาสตร์)

²รองศาสตราจารย์ ³ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Majji_mj@hotmail.com , kmchanta@kmitl.ac.th and kklertla@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) 1 ห้อง จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวนเรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML แบบประเมินคุณภาพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.30 – 0.80 และค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.84

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{x}=4.47$) และคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}=4.51$) มีประสิทธิภาพ E1:E2 83.33:83.67 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บทเรียนเพื่อการทบทวน ภาษา HTML ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to construct and determine the quality and efficiency of the Web-Based Instruction for Review to compare the pre-test and post-test achievement scores of learning achievement of students learned by Web-Based Instruction for Review on Html Web Programming for Mathayomsuksa3 at Krathumbaen Wisetsamutthakhun School. The samples of this research were the students Mathayomsuksa3 level in the second semester of the academic year 2010 at Krathumbaen Wisetsamutthakhun School, Samutsakhon Province. The sample were selected by cluster sampling methods.

The research instruments were the Web-Based Instruction for Review on Html Web Programming for Mathayomsuksa3 at Krathumbaen Wisetsamutthakhun School, a quality evaluation form and the achievement test comprised 30 items passing the index of confluence from 0.67-1.00 the degree difficulty ranging from 0.40 – 0.70, the degree of discrimination from 0.30 – 0.80 and the reliability coefficient of 0.84.

The results of this research were as the followings : 1)the development quality of the Web-Based Instruction for Review on Html Web Programming for Mathayomsuksa3 at Krathumbaen Wisetsamutthakhun school in terms of the content was at good level ($\bar{x}$ = 4.47) and the media production technique was at very good level ($\bar{x}$ = 4.51) respectively with its efficiency at E1:E2 83.33:83.67 and 2)post-test achievement scores after studying the review of web base instruction on components were higher than the pre-test achievement scores at .05 significant level. Accordingly, the results were consistent with the hypotheses.

Keywords : Web-Based Instruction, Review Course, HTML Language, Learning Achievement

1. บทนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อระบบการศึกษาโดยตรง ทั้งการรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ความรอบรู้ การจัดระบบ ประมวลผลและสื่อสารด้วยความเร็วสูง การนำเสนอและแสดงผลด้วยระบบสื่อต่างๆ ทั้งทางด้านข้อมูล รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอ อีกทั้งยังสามารถสร้างระบบการปฏิสัมพันธ์ได้ตอบ ทำให้การเรียนรู้ในยุคใหม่ ประสบความสำเร็จด้วยดี

การจัดการเรียนการสอนรายวิชา ง20226 (การพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” จังหวัดสมุทรสาคร มีระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเวลาเรียนปกติอย่างจำกัด อีกทั้งความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนไม่เท่ากันทำให้ผู้วิจัยมีความตระหนักว่า การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ โดยคำนึงถึงเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี เพื่อใช้เป็นสื่อในการทบทวนด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน โดยการใช้คำถามและการเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถใช้บทเรียนซ้ำๆ ก็ได้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะสร้างบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สามารถใช้ทบทวน และเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML

3. สมมุติฐานการวิจัย

1. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML มีประสิทธิภาพ E1:E2 ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80:80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML สูงกว่าก่อนเรียน

4. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน ซึ่งดัดแปลงมาจากกระบวนการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีการพัฒนาบทเรียนของ Robert Gagne' ที่กล่าวว่าสื่อมีบทบาททุกตอนของสถานการณ์ หรือกระบวนการในการสอน สื่อต้องเป็นสิ่งเร้าที่ดึงดูดความตั้งใจของผู้เรียนอ้างในถนอมพร เลหาทริสแสง [1] ซึ่งมี 9 เหตุการณ์ ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ 7 เหตุการณ์ ดังนี้

1. ดึงดูดความสนใจ
2. บอกวัตถุประสงค์
3. การนำเสนอเนื้อหาใหม่
4. ชี้แนวทางการเรียนรู้
5. กระตุ้นการตอบสนอง
6. ให้ผลป้อนกลับ
7. ทดสอบความรู้

4.2 การหาคุณภาพของบทเรียน

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของถนอมพร เลหาทริสแสง [2] ในการประเมินคุณภาพการสอนบนเว็บ ซึ่งผู้วิจัยนำมาแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ประกอบไปด้วยคุณภาพด้านเนื้อหา และคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. คุณภาพด้านเนื้อหา แบ่งออกเป็น เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง ภาพ ภาษา และเสียง และแบบทดสอบของบทเรียน โดยด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องพิจารณาจากเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมในการนำเสนอเนื้อหาความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการลำดับเนื้อหาลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหาปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทความน่าสนใจในการดำเนินเรื่องความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน ด้านภาพ ภาษา และเสียง พิจารณาจากความถูกต้องของการใช้ภาษา ความถูกต้องของรูปภาพตามเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างภาพกับคำบรรยาย ความสอดคล้องระหว่างปริมาณของภาพกับปริมาณของเนื้อหา ขนาดของภาพที่ใช้ประกอบบทเรียน ภาพกราฟิกที่ใช้ประกอบบทเรียนเหมาะสม ภาพเคลื่อนไหวที่ใช้ประกอบบทเรียน ด้านแบบทดสอบของบทเรียน พิจารณาจากความชัดเจนของคำสั่งแบบทดสอบ ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับ

เนื้อหา จำนวนของแบบทดสอบ ชนิดของแบบทดสอบที่เลือกใช้ ความเหมาะสมของคำถาม ความเหมาะสมของตัวลวง การรายงานผลคะแนนของแบบทดสอบ

2. คุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่อ แบ่งออกเป็น การออกแบบหน้าจอ มีการใช้มัลติมีเดีย การให้ผลป้อนกลับ การโต้ตอบกับบทเรียน โอกาสผู้ใช้ในการติดต่อ กับ ผู้สอน หรือ ผู้เรียนด้วยกัน แบบ Synchronous และ Asynchronous โครงสร้างและการสืบไปในบทเรียน

4.3 การหาประสิทธิภาพของบทเรียน

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไว้ที่ E1:E2 ไม่น้อยกว่า 80:80 ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ [3]

ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากผลการทำแบบทดสอบระหว่างการเรียนแต่ละหน่วย

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) โดยพิจารณาผลจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดด้านลักษณะการเรียนรู้ 3 ด้านของ Bloom คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านเจตพิสัย Bloom อ้างใน วุฒิชัย ประสารสอย [4] ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้ลักษณะการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยจำนวน 3 ระดับ ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ และการนำไปใช้

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 456 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ”

จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) ได้ 1 ห้อง จำนวน 40 คน

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML แบ่งได้ดังนี้

1) คุณภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML

2) ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML

2. ตัวแปรในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML แบ่งได้ดังนี้

1) ตัวแปรต้น คือ การเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML

2) ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำแนกออกเป็นก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML

2. แบบประเมินคุณภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML ผู้วิจัยแบ่งการประเมินเป็น 2 ด้าน คือด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการผลิตสื่อ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การหลังจากสร้างเครื่องมือต่างๆในการวิจัยแล้วผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่องานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รับหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อนำไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ติดตั้งบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวนลงเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server)

3. นัดหมายกลุ่มตัวอย่างล่วงหน้า เพื่อแจ้งวันและเวลาในการทดลอง

4. จัดเตรียมเครื่องมือ เครื่องคอมพิวเตอร์ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ต้องใช้ในการทดลอง

5. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

5.1 ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการใช้บทเรียน

5.2 ผู้เรียนดำเนินการทำกิจกรรมภายในบทเรียน โดยคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะถูกบันทึกลงที่เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย

5.3 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML โดยคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบจะถูกบันทึกลงที่เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย

6. นำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน

7. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพของบทเรียนผ่านเว็บด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการผลิตสื่อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเว็บ โดยวิเคราะห์จากคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้สูตร E1:E2

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้สถิติ t – test แบบ dependent samples [5]

9. สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพด้านเนื้อหาของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน (N=3)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.44	0.51	ดี
2. ภาพ ภาษา และเสียง	4.48	0.51	ดี
3. แบบทดสอบของบทเรียน	4.48	0.51	ดี
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.47	0.51	ดี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่อของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน (N=3)

รายการ	$\bar{X}$	S	ระดับคุณภาพ
1. การออกแบบหน้าตา	4.25	0.45	ดี
2. มีการใช้มัลติมีเดีย	4.60	0.51	ดีมาก
3. การให้ผลป้อนกลับ	4.44	0.53	ดี
4. การโต้ตอบกับบทเรียน	4.27	0.44	ดี
5. โอกาสผู้ใช้ในการติดต่อกับผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกันแบบ Synchronous และ Asynchronous	5.00	0.00	ดีมาก
6. โครงสร้างและ การสืบไปในบทเรียน	4.52	0.51	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.51	0.41	ดีมาก

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน

รายการ	จำนวนผู้เรียน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	เกณฑ์ที่กำหนด
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	40	30	25.00	83.33	80 (E1)
คะแนนทดสอบหลังเรียน	40	30	25.10	83.67	80 (E2)

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน

ผลการทดสอบ	จำนวนผู้เรียน (n)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	t	Sig.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	40	24.40	2.35	2.63	0.012*
คะแนนทดสอบหลังเรียน	40	25.10	2.34		

*Sig < .05

สรุปผล

1. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวนเรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML มีประสิทธิภาพระดับดีขึ้นไป มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{x}=4.47$) และคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่ออยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}=4.51$)

2. ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่องการเขียนเว็บด้วยภาษา HTML มีประสิทธิภาพ E1:E2 เท่ากับ 83.33:83.67 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าการสร้างและหาคุณภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่องการเขียนเว็บด้วยภาษา HTML บทเรียนมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{x}=4.47$) และคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่ออยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}=4.51$) ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการพัฒนาบทเรียนตามแนวคิดของถนอมพร เลหาจรัสแสง [1] มาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร และเนื้อหาบทเรียน กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จึงทำให้เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์ การออกแบบบทเรียน การสร้างบทเรียน นำเสนอเนื้อหาบทเรียนที่ประกอบด้วยภาพที่น่าสนใจ อีกทั้งการใช้เส้น ตัวอักษรที่มีใจความสำคัญ มีแบบแผนฝึกหัดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายขึ้น ทำให้บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล จันทสร [6] ได้พัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง สถิติเพื่อการวิจัย พบว่า บทเรียนดังกล่าวมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.43 ด้านเทคนิคการผลิตสื่อมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.55

2. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33:83.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80:80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนที่พัฒนาขึ้น ได้ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่าเป็นบทเรียนที่มีคุณภาพดี และได้ผ่านการทดลองใช้มาแล้ว ถึง 2 ครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นเมื่อนำบทเรียนมาใช้จึงทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักขณ์ ไชยศรี [7] ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเว็บ เพื่อทบทวน วิชา การตกแต่งภาพด้วยโปรแกรม Photoshop หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สำหรับนักศึกษาหลักสูตรระยะสั้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ พบว่ามีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.14:84.64

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวน เรื่อง การเขียนเว็บด้วยภาษา HTML พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีความน่าสนใจ และสามารถทบทวนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจได้ตามต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณีสา อ้าทอง [8] ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวนเรื่องเทคโนโลยีชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับพืช สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนอัสสัมชัญ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตพน ชูศรี [9] ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวน เรื่องการแปลภาพดาวเทียมด้วยคอมพิวเตอร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนที่สร้างขึ้น อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11. ข้อเสนอแนะ

11.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน ผู้เรียนควรศึกษาวิธีการใช้บทเรียนให้เข้าใจและปฏิบัติตาม เพื่อผู้เรียนจะได้มีประสิทธิภาพทางการเรียนสูงสุด

2. การเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนได้ด้วยตนเอง ส่วนผู้สอนต้องเป็นครูผู้ให้คำปรึกษา แนะนำและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียนนั้น

3. การเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ควรจำกัดด้านเวลาและขอบเขตความรู้ เพื่อตอบสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคล

4. การเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน ควรเตรียมความพร้อมด้านคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หากไม่มีประสิทธิภาพอาจส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการใช้บทเรียน อาจทำให้ความสนใจเรียนและตั้งใจเรียนของผู้เรียนลดลง

11.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบการนำเสนอบทเรียนที่เหมาะสมกับเทคโนโลยีในอนาคต

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยบทเรียนที่สร้างขึ้น เพื่อเปรียบเทียบกับบทเรียนในชั้นเรียนปกติ

3. ควรศึกษาการสร้างบทเรียนในรูปแบบอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต่างกัน

4. ควรให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงานแล้วนำชิ้นงานมาประเมินให้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติการของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

[1] ธนอมพร เลาทจรัสแสง. 2541.

Designing e-Learning หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน. อรุณการพิมพ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

[2] ธนอมพร เลาทจรัสแสง. 2551. แบบประเมิน

การสอนบนเว็บ (WBI). ค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2554. จาก <http://thanompo.edu.cmu.ac.th/media/evaluation%20wbi.pdf>.

[3] ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2520.

ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

[4] วุฒิชัย ประสารสอย. 2543.

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน: นวัตกรรมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

[5] พรณี ลีกิจวัฒน์. 2550. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

[6] ณัฐพล จันทสร. 2548. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวนเรื่องสถิติเพื่อการวิจัย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษา วิทยาศาสตร์(คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

[7] นงลักษณ์ ไชยศรี. 2549. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเว็บ เพื่อทบทวนวิชาการตกแต่งภาพด้วยโปรแกรม Photoshop หลักสูตร วิชาชีพระยะสั้น. โครงการปัญหาพิเศษ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

[8] ปราณิสา อำทอง. 2548.

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อทบทวนเรื่องเทคโนโลยีชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับพืช.

วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

[9] กฤตพน ชูศรี. 2553. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวน เรื่องการแปลภาพดาวเทียมด้วยคอมพิวเตอร์.

วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 10(1), 158-165

โปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ
Document Management Program for Quality Assurance

ไพบูลย์ พวงวงศ์ตระกูล¹ และ สุชิน อาจหาญ²
Paiboon Pongwongtragull¹ and Suchin Adhan²

¹อาจารย์ ²ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

kppaiboo@kmitl.ac.th and kasuchin@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ พัฒนาโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลของเอกสารแยกตามองค์ประกอบ สามารถดูเอกสารตามองค์ประกอบที่เลือกได้ และสามารถสืบเอกสารออกมาได้ โปรแกรมพัฒนาขึ้นโดยใช้ Microsoft Visual Studio Express 2005 และใช้ฐานข้อมูล Microsoft Access ในการเก็บข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพเฉลี่ยของโปรแกรมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.43$) และความพึงพอใจเฉลี่ยในการใช้งานของโปรแกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.45$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ มีระดับคุณภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอยู่ในระดับมาก และสามารถนำไปใช้ช่วยในการบริหารจัดการเอกสารของสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมได้

คำสำคัญ: การพัฒนา โปรแกรม บริหารจัดการ ระบบเอกสาร การประกันคุณภาพ

Abstract

The proposes of this research were to develop the Document Management Program for Quality Assurance and measure the quality and user's satisfaction of using this program. Based on the Microsoft Visual Studio Express 2005 and the Microsoft Access Database, this program was developed to be a document storage system which is able to view document's title.

The results of research shown that the quality level of program as evaluated by the experts was at "good" level ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.43$) and the user's satisfaction of using the program was at "satisfactory" level ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.45$). This research will be significantly useful for document management for quality assessment in the Department of Engineering Education.

Keywords : Development, Program, Management, Document System, Quality Assessment

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษา ต้องมีระบบประกันคุณภาพ และได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) [1] เป็นหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่พัฒนาและปรับปรุงระบบและวิธีการประเมินคุณภาพ รวมถึงการจัดให้มีการประเมิน

คุณภาพการศึกษาภายนอก ดังนั้นสถานศึกษาทุกระดับจึงต้องได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษา

ที่ผ่านมาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ได้จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการจัดทำทั้งในส่วนของการปฏิบัติเพื่อทำให้เกิดคุณภาพ และมีการจัดทำเอกสาร (SAR) เพื่อประเมินผลและรายงาน [2] [3] [4] [5] โดยแต่เดิมทางสาขาวิชาฯ ได้จัดเก็บเอกสารโดยการแยก

ไว้เป็นหมวดหมู่ ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพ ทั้ง 9 องค์ประกอบ สำหรับในการจัดทำเอกสารนั้น สาขาวิชา จะเริ่มจากการพิจารณาทุกองค์ประกอบไปที่ละดัชนี บ่งชี้ และประเมินโดยคู่มือเอกสาร และหลักฐานต่างๆ ประกอบ การพิจารณา

โดยในการจัดเก็บเอกสารจะมีปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหา ด้านการคัดแยก เอกสารนั้นๆ ควรอยู่ในหมวดใด ปัญหา ในการจัดเก็บ หลักฐานอาจไม่อยู่ในลักษณะของเอกสาร หรือมีเป็นจำนวนมาก หรือหลักฐานซ้ำซ้อน ทำให้ยากใน การเก็บ และปัญหาด้านการสืบค้นเพื่อการเชื่อมโยง ระหว่างดัชนีบ่งชี้ และเอกสารหลักฐาน ยังไม่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

โปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสาร การประกัน คุณภาพ เป็นโปรแกรมที่จะพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือใน การแก้ปัญหาต่างๆ ดังที่กล่าวมาของสาขาวิชา ซึ่งจะทำให้ การจัดทำเอกสารเพื่อรายงานผลการประกันคุณภาพนั้น สามารถทำได้สะดวก โดยผู้ที่สามารถจัดเก็บเอกสารลงใน หมวดต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบ ค้นหาข้อมูลตามองค์ประกอบต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลช่วยใน การตัดสินใจและประเมินผลได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะเป็นเครื่องมือ อันหนึ่ง ที่ช่วยในการจัดทำรายงานผลการประกันคุณภาพ ของสาขาวิชาอื่นๆ คณะ และสถาบันในอันดับต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสาร การประกันคุณภาพของสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
2. เพื่อหาคุณภาพของโปรแกรมบริหารจัดการระบบ เอกสารประกันคุณภาพ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมบริหาร จัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ

3. สมมติฐานของการวิจัย

ได้โปรแกรมบริหารจัดการ ระบบเอกสารการประกัน คุณภาพที่มีคุณภาพ และความพึงพอใจเฉลี่ยตั้งแต่ระดับดี ขึ้นไป

4. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างโปรแกรมบริหารจัดการ ระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด ประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากร คือเจ้าหน้าที่และอาจารย์ สังกัด สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำเอกสารประกันคุณภาพ จำนวน 10 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่และอาจารย์ สังกัด สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยจากการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จาก เจ้าหน้าที่และอาจารย์ สังกัด ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำ เอกสารประกันคุณภาพ จำนวน 10 คน

5. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การสร้างเครื่องมือต่าง ๆ ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลของการประกันคุณภาพ มาวิเคราะห์และ สร้างฐานข้อมูล [6] โดยใช้ Microsoft Access เพื่อใช้กับ โปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ จำนวน 2 ตาราง โดยมีโครงสร้างดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ตาราง Evidence

Field Name	Data Type	Description
EvidenceID	AutoNumber	
EvidType	Long Integer	0 คือ เอกสารจริงอย่างเดียว 1 คือ เอกสารไฟล์อย่างเดียว 2 คือ ทั้งคู่
Component	Text	เก็บองค์ประกอบ เช่น 0 คือ ไม่ระบุองค์ประกอบ 1,4,8 คือ องค์ประกอบที่ 1, 4 และ 8
EvidName	Text	

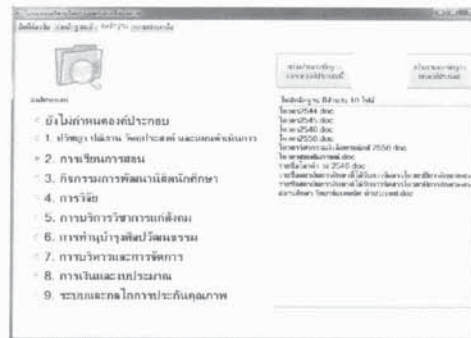
ตารางที่ 2 ตาราง Variable

Field Name	Data Type	Description
VARID	AutoNumber	
RealFolder	Text	
DigitalFolder	Text	
EvidFolder	Text	

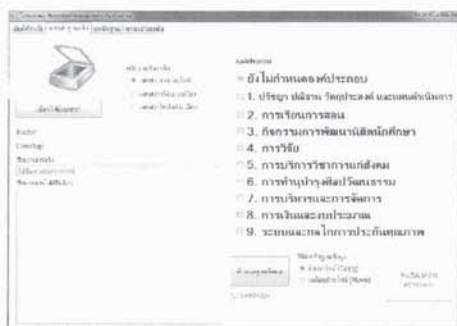
2. พัฒนาโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการ ประกันคุณภาพ โดยใช้ Microsoft Visual Studio Express 2005 [7] ดังแสดงในรูปที่ 1-3

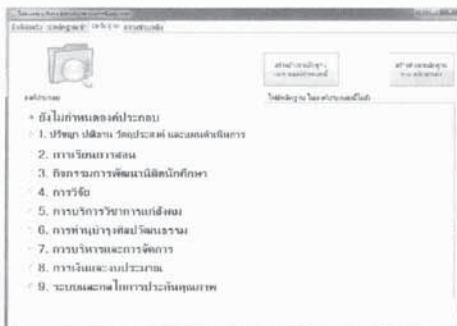
รูปที่ 1 หน้าจอแสดงการต้อนรับ

รูปที่ 4 ข้อมูลตามองค์ประกอบที่เลือก

รูปที่ 2 หน้าจอสำหรับการนำข้อมูลเข้า

รูปที่ 3 หน้าจอสำหรับการดูหลักฐาน

6. การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทดลอง

ในการทดลอง เพื่อการหาคุณภาพนั้น มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ทดสอบให้โปรแกรมทำงาน และหาข้อผิดพลาดของโปรแกรมในเบื้องต้นก่อนนำไปใช้ทดสอบจริง
- 2) ทดสอบค้นหาเอกสารที่เก็บไว้ในฐานข้อมูล โดยการเลือกแต่ละองค์ประกอบ เพื่อตรวจว่าได้มีการจัดเก็บข้อมูลลงในฐานข้อมูล และสามารถนำข้อมูลที่เก็บในฐานข้อมูลมาแสดงได้อย่างถูกต้อง ดังแสดงในรูปที่ 4

3) นำโปรแกรมไปให้ผู้ใช้ทดลองใช้งาน

2. การสร้างแบบประเมินคุณภาพ ของโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ [8][9]

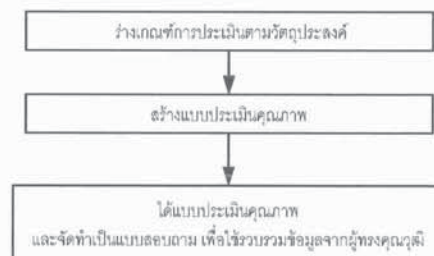
ขั้นตอนการดำเนินงาน สร้างแบบประเมินคุณภาพมีดังนี้

- 1) จัดทำร่างเกณฑ์การประเมินขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ใช้แบบวัดเจตคติของเบส (Best's Scale) ซึ่งเป็นข้อมูลชนิดเลือกตอบ และกำหนดระดับความคิดเห็นเป็นค่าให้น้ำหนักคะแนน เป็น 5 ระดับ (Best. 1970 : 179-187) [10]

2) กำหนดเกณฑ์ การประเมินคุณภาพของโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ

3) นำเกณฑ์การประเมินดังกล่าว มาจัดทำเป็นแบบประเมินคุณภาพของโปรแกรม

4) นำแบบประเมินคุณภาพ มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบประเมินคุณภาพของโปรแกรม แสดงดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินคุณภาพของชุดปฏิบัติการ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพของโปรแกรม ซึ่งนำผลที่ได้จากแบบการประเมินโปรแกรมด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาหาค่าทางสถิติโดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้งานของโปรแกรม ซึ่งนำผลที่ได้จากแบบการประเมินความพึงพอใจในการใช้งาน ของผู้ใช้งาน 10 ท่าน มาหาค่าทางสถิติโดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กำหนดค่าคุณภาพเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจเฉลี่ย ตามระดับคะแนนดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าคุณภาพเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจเฉลี่ย

ระดับคะแนน	คุณภาพเฉลี่ย/ความพึงพอใจเฉลี่ย
4.51 – 5.00	ดีมาก/มากที่สุด
3.51 – 4.50	ดี/มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	ปรับปรุง/น้อย
1.00 – 1.50	ปรับปรุงอย่างมาก/น้อยที่สุด

7. ผลการวิจัย

7.1 ผลประเมินคุณภาพของโปรแกรม

โปรแกรมบริหารจัดการ ระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ประเมินและตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านละ 3 ท่าน ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพของโปรแกรม

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับคุณภาพ
1. รูปร่างและหน้าตาของโปรแกรม มีความเหมาะสม	4.33	0.58	ดี
2. การจัดองค์ประกอบของโปรแกรมตัวเลือกมีความเหมาะสม	4.33	0.58	ดี
3. ความรวดเร็วในการค้นหาข้อมูล	4.67	0.58	ดีมาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับคุณภาพ
4. ใช้ทรัพยากรในการใช้งานน้อย	5.00	0.00	ดีมาก
5. จัดเก็บข้อมูลได้เหมาะสม	4.33	0.58	ดี
6. ใช้งานง่าย	4.67	0.58	ดีมาก
7. การบำรุงรักษาสามารถทำได้ง่าย	4.33	0.58	ดี
8. ผู้ใช้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.00	0.00	ดี
เฉลี่ยรวม	4.46	0.43	ดี

เมื่อพิจารณา ระดับการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหาของโปรแกรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.43 แสดงว่าโปรแกรมมีคุณภาพเฉลี่ยด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหาอยู่ในระดับดี

7.2 ผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้งานของโปรแกรม

โปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสาร การประกันคุณภาพ ประเมินและตรวจสอบความพึงพอใจในการใช้งาน โดยผู้ใช้ 10 ท่าน ผลการประเมินของผู้ใช้ แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจของโปรแกรม

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. รูปร่างและหน้าตาของโปรแกรม มีความเหมาะสม	4.20	0.63	มาก
2. ข้อความ ปุ่ม และตัวเลือก มีความเหมาะสม	4.70	0.48	มากที่สุด
3. ความรวดเร็วในการค้นหาข้อมูล	4.80	0.42	มากที่สุด
4. ใช้งานง่าย	4.80	0.42	มากที่สุด
5. ช่วยในการบริหารจัดการระบบเอกสารได้	3.90	0.32	มาก
6. การบำรุงรักษาสามารถทำได้ง่าย	4.80	0.42	มากที่สุด
7. ผู้ใช้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.00	0.47	มาก
เฉลี่ยรวม	4.46	0.45	มาก

เมื่อพิจารณาระดับการประเมินคุณภาพ ด้านความพึงพอใจเฉลี่ยในการใช้งานของโปรแกรม โดยผู้ใช้ 10 ท่านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.45 แสดงว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจในการใช้งานโปรแกรมอยู่ในระดับมาก

8. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิจากแบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหา ของโปรแกรม มีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.43 มีความหมายของระดับคุณภาพอยู่ในระดับดี แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิ ยอมรับโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการเอกสารของภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมได้ และผลการวิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพ ของผู้ทรงคุณวุฒิด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหา ของโปรแกรม ด้านสื่อการสอนปรากฏผลดังนี้

ผลระดับคะแนนเฉลี่ย ของแบบประเมินคุณภาพของโปรแกรมด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหาของโปรแกรม วิเคราะห์ตามรายการประเมิน 8 รายการ มีเกณฑ์คุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 3 รายการ และมีเกณฑ์คุณภาพอยู่ในระดับดี 5 รายการ

ส่วนผลประเมินความพึงพอใจ ในการใช้งานของโปรแกรม โดยผู้ใช้ 10 ท่าน มีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.45 มีความหมายของระดับคุณภาพอยู่ในระดับดี แสดงว่าผู้ใช้อยอมรับโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ช่วยในการบริหารจัดการเอกสารของสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมได้ และผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ ในการใช้งานของโปรแกรมของผู้ใช้ปรากฏผล คือ ผลระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบประเมินความพึงพอใจ ในการใช้งานของโปรแกรม วิเคราะห์ตามรายการประเมิน 7 รายการ มีเกณฑ์คุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ และมีเกณฑ์คุณภาพอยู่ในระดับมาก 3 รายการ

9. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ แบบประเมินความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิจากแบบประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสม และความถูกต้องของเนื้อหา ของโปรแกรม มีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.43 มีความหมายของระดับคุณภาพอยู่ในระดับดี เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

และผลประเมินความความพึงพอใจ ในการใช้งานของโปรแกรมโดยผู้ใช้ 10 ท่าน มีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.45 มีความหมายของระดับความพึงพอใจของโปรแกรมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้เช่นกัน

ส่วนผลของรายการประเมินรายการที่ 5 เรื่อง ช่วยในการจัดการบริหารจัดการระบบเอกสารได้นั้น ได้ระดับความพึงพอใจในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าดัชนีชี้วัดของการประกันคุณภาพในแต่ละปียังไม่คงที่ [2][3][4][5] จึงต้องมีการปรับปรุงชื่อของดัชนีชี้วัดต่างๆ ให้เหมาะสมก่อนการนำไปใช้งาน

จากผลการวิจัย เพื่อหาคุณภาพของโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ และได้คุณภาพและความพึงพอใจ ในการใช้งานโปรแกรมอยู่ในระดับดีและมาก เนื่องจากมีเหตุผลที่สนับสนุนให้โปรแกรมมีคุณภาพและมีความพึงพอใจในระดับดีและมาก ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างโปรแกรม มีการวางแผนเพื่อควบคุมคุณภาพทุกขั้นตอน โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำข้อบกพร่อง และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จึงทำให้ได้โปรแกรมที่มีคุณภาพเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังนั้นโปรแกรมที่สร้างขึ้นจึงมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการการบริหารจัดการเอกสารของสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมได้

2. โปรแกรม ถูกออกแบบให้ใช้งานได้ง่ายไม่ซับซ้อน และมีคู่มือใช้งานประกอบ จึงทำให้ผู้ที่มีความพึงพอใจในการใช้งานเฉลี่ยอยู่ในระดับมากตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรฉัตร จริญญา [11] ที่ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบเงินงบประมาณ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการจัดทำข้อมูลงบประมาณ ในสถาบันราชภัฏนครราชสีมา โดยได้รับความพึงพอใจจากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่งบประมาณอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภิญญา มาคะผล [12] ที่ได้ทำงานวิจัยเรื่อง โปรแกรมพจนานุกรมศัพท์เฉพาะวิชาการบนฐานข้อมูล ที่ได้ผลการประเมินคุณภาพของโปรแกรมของผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา แพน้อย พรรณี ลีกิจวัฒน์ และกิตติพงศ์ มะโน [13] ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมระบบค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ด้วยเว็บเซอร์วิส หัวข้อเรื่องสื่อออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์ ได้ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับดี และความพึงพอใจของผู้ใช้โปรแกรมอยู่ในระดับมาก

10. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย การสร้างโปรแกรมบริหารจัดการระบบเอกสารการประกันคุณภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. โปรแกรมควรจะแสดงรายละเอียดของข้อมูลภายในเอกสารได้ เพื่อความสะดวกของผู้ใช้ ทำให้ลดเวลาในการสำเนาข้อมูล
2. ควรมีส่วนของการตั้งค่าโปรแกรมได้ เพื่อปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มลดองค์ประกอบของการประกันคุณภาพ
3. ควรพัฒนาให้โปรแกรมสามารถเพิ่มดัชนีย่อยที่เป็นรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบได้
4. ควรพัฒนาให้โปรแกรม สามารถพิมพ์เอกสารออกทางเครื่องพิมพ์ได้
5. ควรพัฒนา ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลของการประกันคุณภาพผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์หลายๆ เครื่องได้
6. ควรมีการพัฒนาโปรแกรม ให้สามารถประมวลผลเบื้องต้น เพื่อนำเอกสารที่ยังไม่ระบอบองค์ประกอบ ไปเก็บไว้ในแต่ละองค์ประกอบ โดยอาจใช้วิธีการตรวจสอบจากค่าที่ปรากฏในชื่อเรื่อง หรือเนื้อหาในเอกสาร

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบคุณคณะกรรมการครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. เป็นอย่างสูง ที่ให้การสนับสนุนเงินทุนสำหรับการทำงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. 2543. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2543.
- [2] ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม. 2547. รายงานการประเมินตนเอง ประจำปี 2547. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [3] ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม. 2548. รายงานการประเมินตนเอง ประจำปี 2548. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [4] ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม. 2549. รายงานการประเมินตนเอง ประจำปี 2549. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [5] ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม. 2550. รายงานการประเมินตนเอง ประจำปี 2550. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [6] สุรัสวดี วงศ์จันทร์สุข และสังจะ จรัสรุ่งรวี. 2549. คู่มือใช้งาน Access 2003 ฉบับสมบูรณ์. นนทบุรี : ไอทีซี อินโฟ ดิสทริบิวเตอร์ เซ็นเตอร์.
- [7] สังจะ จรัสรุ่งรวี. 2550. คู่มือ Visual C# 2005 ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : จำกั.
- [8] อมรชัย ชัยชนะ และวรวิทย์ สมหา. 2547. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดปฏิบัติการระบุพิภักตำแหน่งบนพื้นโลก. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 4 (1), 15-22.
- [9] พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2554. การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- [10] John W. Best. 1970.
Reserch in Education.
New Jersey : Prentice - Hall.
- [11] มยุรฉัตร จรรย์ญา. 2547.
การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระบบเงิน
งบประมาณ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- [12] สุกัญญา มาคะผล. 2549. โปรแกรม
พจนานุกรมศัพท์เฉพาะวิชาการระบบฐานข้อมูล.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [13] ปรีชา แพน้อย พรณี ลีกิจวัฒน์
และกิตติพงศ์ มะโน. 2550. การพัฒนา
โปรแกรมระบบค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
ด้วยเว็บเซอร์วิส หัวข้อเรื่องสื่อออนไลน์
วิชาคอมพิวเตอร์. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
7 (1), 36-41.

พฤติกรรมผู้บริโภคต่อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์นมจากธัญพืช: กรณีศึกษานักศึกษาและบุคลากร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
*Consumer Behavior of Healthy Beverage Cereal Milk from Grain Products: A Case
Study of Students and Personnel at Faculty of Industrial Education,
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang*

อรุณรัศมี แสงศิลา¹ เมตตา เถาว์ชาลี² และ ปริญญา อิศรานูวัฒน์³
Arunrussamee Sangsila¹, Metta Thaochalee² and Pariyaporn Itsaranuwat³

¹นักวิจัยโครงการ กลุ่มวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพทางอาหารและการประยุกต์ใช้จุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ในอุตสาหกรรมเกษตร
ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

a.sangsila@gmail.com, metta.th@hotmail.com and olejaa@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมผู้บริโภคต่อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์นมจากธัญพืช กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาและบุคลากร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 80 คน ซึ่งมีวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-24 ปี เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและมีรายได้โดยเฉลี่ยระหว่าง 5,000-10,000 บาทต่อเดือน เคยบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืช เช่น นำนมถั่วเหลือง (97.36%) นำนมข้าวโพด (63.16%) นำนมข้าวกล้อง (35.53%) นำนมลูกเดือย (28.95%) นำนมข้าวโอ๊ต (15.79%) เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชประเภทอื่นๆ (6.58%) และนํานมเมล็ดทานตะวัน (5.26%) ตามลำดับ ส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชแต่ละครั้งในราคาระหว่าง 11 - 30 บาท (57.90%) มีปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชในแต่ละวันน้อยกว่าหรือเท่ากับ 250 มิลลิลิตร (59.21%) โดยมีความถี่ในการดื่มระหว่าง 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ (39.47%) ช่วงเวลาที่อยู่บ้านมากที่สุด (57.90%) กลุ่มตัวอย่างยังมีความชอบบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชประเภทนํานมถั่วเหลืองมากที่สุดเนื่องจากประโยชน์ทางโภชนาการ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริโภค เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ นํานมธัญพืช ผลิตภัณฑ์จากธัญพืช

Abstract

The objectives of this research were to study the general information as well as the consumer behavior of healthy beverage cereal milk from grain products. The sample used in this study consisted of the students and personnel at Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, total of 80. The tool used for data collection was questionnaire. The statistics utilized for data was analysis were frequency and percentage. The research results were found that respondents were female, aged between 20-24 years old, studying in the bachelor degree, and having income earned on average between 5,000 to 10,000 baht per month. Most of them used to drink grain product as in: soy milk (97.36%), corn milk (63.16%), rice milk (35.53%) millet milk (28.95%), oats milk, (15.79%), others (6.58%) and sunflower milk (5.26%), respectively. Moreover, they spent 11 to 30 bahts

at each time buying (57.90%), and consuming healthy beverage cereal milk from grain products less than or at 250 milliliters per day (59.21%). The frequency of consumption was between 1 - 2 days per week (39.47%), and most of them took it at home (57.90%). Most of respondents preferred soy milk because of its nutritional benefits of the products.

Keywords : Consumer behavior, Healthy beverage, Cereal milk, Grain products

1. บทนำ

ในปัจจุบันผู้บริโภคส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญต่ออาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ (Healthy beverage) มากขึ้น โดยเฉพาะเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพที่มีจำหน่ายในท้องตลาด เช่น น้ำนมถั่วเหลือง น้มนมธัญพืช น้มนมข้าวโพดและน้มนมข้าว เป็นต้น เนื่องจากน้มนมจากพืชและเมล็ดพืชเป็นแหล่งของสารอาหารสูง เช่น วิตามิน แร่ธาตุ ไขมันค่อนข้างต่ำ ไม่มีคอเลสเตอรอลและมีไฟเบอร์ชนิดละลายน้ำค่อนข้างสูง [1,2] สามารถนำมาใช้ทดแทนนมโคสำหรับผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการย่อยน้ำตาลแลคโตสในนม และเนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยบริโภคนมโคทำให้ขาดเอนไซม์แลคเตสที่มีคุณสมบัติในการย่อยน้ำตาลนม [3] นอกจากนี้ยังพบว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเลียนแบบนมจากธรรมชาติหลายชนิด เช่น เครื่องดื่มเลียนแบบนมจากปลายข้าวเจ้า [4] เครื่องดื่มเลียนแบบนมจากธัญพืชได้แก่ ข้าวกล้องเจ้า ข้าวกล้องเหนียว ลูกเดือย เม็ดบัว และข้าวฟ่าง [5] และ เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพจากข้าวแดง [6]

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง พฤติกรรมการตัดสินใจและการกระทำ ของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ และการใช้สินค้า ตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) เปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อและจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือ การตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decision) ดังนั้นการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคจึงมีผลต่อกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจ เพื่อจัดสิ่งกระตุ้นหรือกลยุทธ์การตลาดเพื่อสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ [7] ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคต่อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ

ผลิตภัณฑ์นมจากธัญพืชเพื่อเสนอข้อมูลด้านพฤติกรรมผู้บริโภคและข้อมูลด้านโภชนาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์นมจากธัญพืชต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและบุคลากร คณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคต่อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์นมจากธัญพืชของนักศึกษาและบุคลากร คณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. วิธีวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาและบุคลากร คณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 80 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

4. ผลการวิจัย

การวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์นมจากธัญพืชของนักศึกษาและบุคลากรคณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	30	37.50
หญิง	50	62.50
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	7	8.75
20-24 ปี	32	40.00
25-29 ปี	11	13.75
30-34 ปี	9	11.25
35-39 ปี	5	6.25
ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	16	20.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษา	1	1.25
ปวช./ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9	11.25
กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี	40	50.00
ปริญญาตรี	14	17.50
สูงกว่าปริญญาตรี	16	20.00
อาชีพ		
นักศึกษา	40	50.00
รับราชการ	31	38.75
ลูกจ้างประจำ	6	7.50
พนักงานราชการ	3	3.75
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	21	26.25
5,000 – 10,000 บาท	33	41.25
10,001 – 15,000 บาท	7	8.75
15,001 – 20,000 บาท	8	10.00
20,001 – 25,000 บาท	6	7.50
25,000 – 30,000 บาท	3	3.75
30,001 บาทขึ้นไป	2	2.50

จากตารางที่ 1 แสดงการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.50 และเพศชายร้อยละ 37.50 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคืออายุตั้งแต่ 40 ขึ้นไปคิดเป็น ร้อยละ 20 กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 50 และมีระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 20 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 17.50 โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาร้อยละ 50 รองลงมาเป็น

ข้าราชการ ร้อยละ 38.75 ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ ร้อยละ 7.50 และ ร้อยละ 3.75 และส่วนใหญ่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 41.30 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3 ลำดับแรกคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทร้อยละ 26.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 10 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 8.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ข้อมูลการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
การบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืช			
เคย	76	95.00	1
ไม่เคย	4	5.00	2
เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชที่บริโภค*			
น้ำนมถั่วเหลือง	74	97.36	1
น้ำนมข้าวโพด	48	63.16	2
น้ำนมข้าวกล้อง	27	35.53	3
น้ำนมลูกเดือย	22	28.95	4
น้ำนมข้าวโอ๊ต	12	15.79	5
อื่นๆ	5	6.58	6
น้ำนมเมล็ดทานตะวัน	4	5.26	7
เหตุผลที่มีต่อการเลือกซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืช*			
ประโยชน์ทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์	56	70.00	1
ชื่อเสียงของตราสินค้า	8	10.00	2
รูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์	5	6.30	3

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ/คำตอบ

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชมากถึงร้อยละ 95.0 ซึ่งเคยบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืช ประเภทน้ำนมถั่วเหลืองมากเป็นอันดับที่ 1 (ร้อยละ 97.36) รองลงมา 3 อันดับแรกคือ คือ น้ำนมข้าวโพด (ร้อยละ 63.16) น้ำนมข้าวกล้อง (ร้อยละ 35.53) และ น้ำนมลูกเดือย (ร้อยละ 28.95) ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่เลือกซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชเนื่องจากพิจารณาถึงประโยชน์ทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์มากเป็นอันดับที่ 1 (ร้อยละ 73.68) รองลงมา

คือ ชื่อเสียงของตราสินค้า (ร้อยละ 10.53) และรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ (ร้อยละ 6.58) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ
ผลิตภัณฑ์จากธัญพืชของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ผลิตภัณฑ์จากธัญพืชแต่ละครั้ง		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 บาท	9	11.84
11 – 30 บาท	44	57.90
31 – 50 บาท	11	14.47
51 – 60 บาท	8	10.53
มากกว่า 60 บาท	4	5.26
รวม	76	100
ปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ผลิตภัณฑ์จากธัญพืชในแต่ละวัน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 250 มิลลิลิตร	45	59.21
251 – 500 มิลลิลิตร	25	32.89
501 – 750 มิลลิลิตร	1	1.32
751 มิลลิลิตร – 1 ลิตร	1	1.32
มากกว่า 1 ลิตร	4	5.26
รวม	76	100
ความถี่ในการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ผลิตภัณฑ์จากธัญพืชต่อสัปดาห์		
เป็นประจำทุกวัน	6	7.90
5 – 6 วันต่อสัปดาห์	9	11.84
3 – 4 วันต่อสัปดาห์	20	26.32
1 – 2 วันต่อสัปดาห์	30	39.47
แล้วแต่โอกาส	11	14.47
รวม	76	100
ช่วงเวลาบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ผลิตภัณฑ์จากธัญพืช		
ช่วงที่อยู่บ้าน	44	57.90
ระหว่างการเดินทาง	12	15.79
ระหว่างทำงาน/ศึกษา	7	9.21
ระหว่างการเดินเลือกซื้อสินค้า	5	6.58
ระหว่างรับประทานอาหารในร้านอาหาร	4	5.26
อื่น ๆ	4	5.26
รวม	76	100

จากตารางที่ 3 แสดงพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ร้อยละ 57.90 ใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชแต่ละครั้งในราคาระหว่าง 11 - 30 บาท รองลงมาใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชระหว่าง 31 - 50 บาท (ร้อยละ

14.47) ใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 บาท (ร้อยละ 11.84) ใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชระหว่าง 51 - 60 บาท (ร้อยละ 10.53) และใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชมากกว่า 60 บาท (ร้อยละ 5.26) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชในแต่ละวันระหว่างน้อยกว่าหรือเท่ากับ 250 มิลลิลิตร ร้อยละ 59.21 รองลงมาคือระหว่าง 251 – 500 มิลลิลิตร (ร้อยละ 32.89) มากกว่า 1 ลิตร (ร้อยละ 5.26) ระหว่าง 501 – 750 มิลลิลิตรและระหว่าง 751 มิลลิลิตร – 1 ลิตรเท่ากัน (ร้อยละ 1.32) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชอยู่ระหว่าง 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ร้อยละ 39.47 รองลงมาคือ ระหว่าง 3 – 4 วันต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 26.32) แล้วแต่โอกาส (ร้อยละ 14.47) ระหว่าง 5 – 6 วันต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 11.84) และเป็นประจำทุกวัน (ร้อยละ 7.90) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชช่วงเวลาที่อยู่บ้านร้อยละ 57.90 มากที่สุด รองลงมาคือ ช่วงเวลาระหว่างการเดินทาง (ร้อยละ 15.79) ช่วงเวลาระหว่างการทำงาน/ศึกษา (ร้อยละ 9.21) ระหว่างการเดินเลือกซื้อสินค้า (ร้อยละ 6.58) ช่วงเวลาระหว่างรับประทานอาหารในร้านอาหารและช่วงเวลาอื่นๆ เท่ากัน (ร้อยละ 5.26) ตามลำดับ

5. สรุปผล

5.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 20-24 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีทั้งนักศึกษาและข้าราชการ และส่วนมากมีรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ต่อเดือน

5.2 ผลการศึกษากการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชพบว่า กลุ่มตัวอย่างบริโภคน้ำนม ถั่วเหลืองมากที่สุด โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ น้ำนมข้าวโพด น้ำนม ข้าวกล้อง น้ำนมเมล็ดทานตะวัน น้ำนมข้าวโอ๊ตและน้ำนมลูกเดือย ตามลำดับ

5.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่อง-
ดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชแต่ละครั้งในราคา
ระหว่าง 11 - 30 บาท มีปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อ
สุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชในแต่ละวันระหว่างน้อยกว่า
หรือเท่ากับ 250 มิลลิลิตร โดยมีการดื่มระหว่าง 1 - 2 วัน
ต่อสัปดาห์ในช่วงเวลาช่วงที่อยู่บ้านมากที่สุด

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่ม
เพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชของกลุ่มตัวอย่างพบว่า
กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ
ระหว่าง 20-24 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
และมีรายได้โดยเฉลี่ยระหว่าง 5,000-10,000 บาทต่อ
เดือน ซึ่งสอดคล้องกับ คิวะ กาญจน์ร่วมสุข [8] ที่ศึกษา
เรื่องโครงสร้างตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคนมถั่วเหลือง
พร้อมดื่มในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่
บริโภคนมถั่วเหลืองพร้อมดื่มในเขตกรุงเทพมหานครเป็น
เพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มี
การศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง
5,000 บาทหรือ ต่ำกว่า นอกจากนี้ สมจิตร ล้วนจำเริญ
[9] ยังกล่าวถึงลักษณะของผู้บริโภคกับพฤติกรรมผู้บริโภค
ว่า ลักษณะของผู้บริโภค ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา
อาชีพ เป็นต้น ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคแตกต่างกัน เช่น
ผู้บริโภคที่มีอายุมากจะมีเหตุผลในการซื้อมากกว่าผู้บริโภค
ที่มีอายุน้อยกว่า ผู้ชายจะมีพฤติกรรมซื้อสินค้าที่แสดงออก
ถึงความเป็นผู้ชาย เช่น สุรา ยาสูบ เป็นต้น มากกว่าผู้หญิง
ซึ่งผู้หญิงมีความสนใจสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพมากกว่า เป็น
ต้น

จากการศึกษายังพบว่า กลุ่มตัวอย่างในคณะเศรษฐศาส-
ตรอุตสาหกรรมเคยบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์
จากธัญพืชประเภทน้ำนมถั่วเหลืองมากกว่าเครื่องดื่มเพื่อ
สุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชประเภทอื่นๆ ซึ่งอาจจะ
เนื่องจากนมถั่วเหลืองหรือน้ำเต้าหู้เป็นเครื่องดื่มที่รู้จักมา
ช้านานและปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์นมถั่วเหลืองในหลากหลาย
รูปแบบและหาซื้อได้สะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้พบว่า
พฤติกรรมการบริโภคน้ำนมจากธัญพืชของกลุ่มตัวอย่างใน
คณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ
ความคุ้นเคยต่อผลิตภัณฑ์ที่มีในท้องตลาด เช่น น้ำนมถั่ว
เหลืองซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตและจำหน่ายมาช้านาน
ซึ่ง Tuorila, H., Lähteenmäki, L., Pohjalainen, L.,
และ Lotti, L. [10] ศึกษาเกี่ยวกับ food neophobia ซึ่ง
เป็นพฤติกรรมที่ตอบสนองต่ออาหารที่คุ้นเคยและไม่

คุ้นเคยพบว่า ผู้บริโภคบางครั้งจะมีพฤติกรรมแบบที่
เรียกว่า “neophobia” หรือการไม่ชอบบริโภคผลิตภัณฑ์
ชนิดใหม่ ซึ่งในท้องตลาดน้ำนมเมล็ดทานตะวันและน้ำนม
ข้าวโอ๊ต ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ที่ผู้บริโภคไม่คุ้นเคย
สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ เครื่องดื่ม
เพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ร้อยละ 70 มีเหตุผลในการเลือกซื้อเพราะทราบถึง
ประโยชน์ทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นลักษณะ
โดยทั่วไปของผู้บริโภคในประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่ส่วนใหญ่
มีพฤติกรรมและทัศนคติในการบริโภคผลิตภัณฑ์อาหาร
โดยคำนึงถึงคุณสมบัติด้านคุณภาพ (Quality) และความ
ปลอดภัยทางอาหาร (Food safety) เป็นสำคัญ [11] และ
เนื่องจากกระแสสุขภาพส่งผลให้ผู้บริโภคนิยมเครื่องดื่มที่
ทำมาจากธัญพืชมากขึ้น ประกอบกับผู้บริโภคได้รับรู้ถึง
คุณประโยชน์ของนมถั่วเหลือง ซึ่งเป็นผลมาจากการทำ
ตลาดอย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบการ โดยนมถั่วเหลือง
นับเป็นผลิตภัณฑ์นมที่ได้รับการกระตุ้นตลาดจาก
ผู้ประกอบการมาโดยตลอด ตั้งแต่การคิดค้นพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ใหม่เข้าสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง [12] นอกจากนี้
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ
ผลิตภัณฑ์จากธัญพืชในปริมาณที่บริโภคไม่เกิน 250
มิลลิลิตร ซึ่งเป็นปริมาณที่ไม่มากเกินไป และเหมาะสมกับ
ช่วงเวลาที่อยู่บ้าน ซึ่งมีเพียงร้อยละ 5 ที่บริโภคขณะ
รับประทานอาหารเช้าในร้านอาหาร ทั้งนี้ผู้บริโภคอาจจะมอง
ว่าการบริโภคผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากธัญพืชไม่เหมาะต่อ
การบริโภคร่วมกับอาหารหรืออาจจะรู้สึกอึดจากการ
รับประทานอาหารเช้า รวมทั้งอาจจะมองว่าการดื่ม
เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์จากธัญพืชในมือเดียวกับการ
รับประทานอาหารเช้าเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายนอกเหนือจาก
การดื่มน้ำหลังรับประทานอาหารเช้าในมือนั้นๆ ซึ่งผลการวิจัย
นี้สอดคล้องกับ สุวรรณ ดุติรัญญ์ [13] ที่ศึกษาเรื่องการ
ตัดสินใจซื้อนมถั่วเหลืองพร้อมดื่มยูเอชทีในจังหวัดภูเก็ต
พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุอยู่ระหว่าง
20-25 ปีมากที่สุด มีอาชีพรับราชการและพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ให้เหตุผลสำคัญ
ในการเลือกซื้อคือ เพื่อบำรุงสุขภาพมากที่สุดและนิยม
บริโภคนมถั่วเหลืองพร้อมดื่มยูเอชที ขนาดบรรจุ 200
มิลลิลิตร มากที่สุด

7. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่คุ้นเคยกับเครื่องต้มธัญพืชประเภทนํ้ามถั่วเหลือง ซึ่งเป็นเครื่องต้มที่มีการผลิตและจำหน่ายในท้องตลาดมานาน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและเหตุผลสำคัญในการบริโภค คือ เพื่อสุขภาพและมองถึงคุณประโยชน์ของเครื่องต้มเพื่อสุขภาพ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากธัญพืชโดยเฉพาะนํ้ามถั่วเหลือง รวมทั้งเรื่องปริมาณการบริโภคด้วย นักวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรมีการส่งเสริมการบริโภคนํ้ามธัญพืชชนิดอื่นๆ ที่มีประโยชน์ โดยพิจารณาถึงข้อมูลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งนี้อาจทำได้โดยการให้ข้อมูลด้านโภชนาการและประโยชน์ที่ส่งเสริมสุขภาพของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ตลอดจนการพัฒนา รูปแบบและคุณสมบัติทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ เช่น รสชาติ กลิ่น เป็นต้น ให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคต่อไป

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักพงศ์ ปวงสุข สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในการเตรียมต้นฉบับสำหรับการตีพิมพ์ผลการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] อรุณรัศมี แสงศิลา เมตตา เถาว์ชาลี นาเจลา อาลี และ ปริญญา อิศรานวัฒน์. 2555. การพัฒนา ผลิตภัณฑ์คล้ายโยเกิร์ตโพรไบโอติกจากนํ้านมข้าวโพด. วารสารแก่นเกษตร. ฉบับพิเศษ (40) : 218-223.
- [2] ปิ่นมณี ขวัญเมือง. 2548. ฟังชันนัลฟู้ดส์ : อาหารเพื่อสุขภาพ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 4(2), 43-49.
- [3] Itsaranuwat, P. and Robinson, R.K. 2003. Production and use of dairy products in Thailand. *International Journal of Dairy Technology*. 56(1) : 6-11.
- [4] สมฤดี วิบูลพัฒน์วงศ์. 2540. การผลิตเครื่องต้มเลียนแบบนมจากปลายข้าวเจ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางอาหารบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- [5] อรพิน เกิดชูชื่น ญัฎฐา เลาทกุลจิตต์ พร้อมลักษณ์ สรรพอคำ และสุภัทร จันทรวรรชัยกุล. 2545. การผลิตเครื่องต้มเลียนแบบนมจากธัญพืช. *วารสารอาหาร*. 32(3), 201-212.
- [6] จุฬารักษ์ เลิศบรรจงค์ และ รสิดา โอสถานนท์. 2551. การศึกษากระบวนการผลิตเครื่องต้มเพื่อสุขภาพจากข้าวแดง. *วารสารวิจัยรามคำแหง*. 11(1), 1-10.
- [7] ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.
- [8] ศิวะ กาญจน์ร่วมสุข. 2549. โครงสร้างตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคนมถั่วเหลืองพร้อมดื่มในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [9] สมจิตร ล้วนจำเริญ. 2546. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [10] Tuorila, H., Lähteenmäki, L., Pohjalainen, L., and Lotti, L. 2001. Food neophobia among the Finns and related responses to familiar or foods. *Food Quality and Preference*. 12(1): 29-37.
- [11] Alibabic, V., Jokic, S., Mujic, I., Rudic, D., Bajramovic, M., Jukic, H. 2011. Attitudes, behaviors, and perception of consumers' from northwestern Bosnia and Herzegovina toward food products on the market. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 15: 2932-2937.
- [12] ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2554. ตลาดนมถั่วเหลืองปลายปี 2554: เทศกาลกินเจกระตุ้นยอดขาย. ค้นเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2555, จาก <http://www.kasikornresearch.com/th/K-EconAnalysis/>.
- [13] สุวรรณ ตูห์รัมย์ณี. 2549. การตัดสินใจซื้อนมถั่วเหลืองพร้อมดื่มยูเอชทีในจังหวัดภูเก็ต. สารนิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานที่มีต่อการไฟฟ้านครหลวง
A Study of Job Satisfaction of Employees towards Metropolitan Electricity Authority

เรวัต ขวาลำอากค์¹, รวีวรรณ ชินะตระกูล² และ เสมอ เรืองนันต์³
Rawat Kaosumang¹, Ravewan Shinatrakool² and Samer Roenganan³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา

²รองศาสตราจารย์ ³อาจารย์

ประจำสาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

R_kaosumang@yahoo.com, srveewan@yahoo.com and smerr@kmutnb.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงาน ที่มีต่อการไฟฟ้านครหลวง เขต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 351 คน จำแนกตามกลุ่มงาน ระดับการศึกษา และอายุ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า F (F-test)

ผลการศึกษวิจัย พบว่า ในภาพรวม พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตมีความพึงพอใจด้านปัจจัยจูงใจในการทำงานใน ภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านความสำเร็จของงาน และ 3) ด้านลักษณะของงาน ด้านปัจจัยจูงใจ พนักงานการ ไฟฟ้านครหลวงเขตมีความพึงพอใจด้านปัจจัยจูงใจในการทำงานจัดอยู่ในระดับมาก คือด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าพนักงานการไฟฟ้านครหลวงมีความพึงพอใจในการทำงานระดับปานกลางมี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการปกครองบังคับบัญชา 2) ด้านนโยบายและการบริหาร 3) ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ และ 4) ด้าน สภาพแวดล้อมในการทำงาน เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงาน ของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตจำแนกตามกลุ่ม งานพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มงานบริหารมีความพึงพอใจสูงกว่ากลุ่มงานช่างและกลุ่มงาน สำนักงาน เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต ที่มีระดับการศึกษาและอายุต่างกัน พบว่าความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ พนักงาน การไฟฟ้านครหลวงเขต กลุ่มงาน ระดับการศึกษา

Abstract

The objective of this research was to study in order to compare the job satisfaction of employees to wards their organization of the Metropolitan Electricity Authority's District. The sample utilized in this study consisted of 351 persons, classified by work groups, levels of education and ages. A questionnaire was developed as the tool for data collection. The statistics used for data analysis were frequencies, percentages, standard deviations and F-test.

The research revealed that as a whole the District personnel's job satisfaction in terms of motivation was at the high level. When each aspect was examined, it was found that were at the high level on 1) Responsibility; 2) Success; and 3) Work characteristics. The District personnel's job satisfaction in terms of Hygiene factor was at the high level on the relationship among colleagues and supervisors. When each aspect was examined, it was found that MEA's District Personnel's job satisfaction was at the average level on 1) Supervision ; 2) Policy and Administration ; 3) Salary and Welfare ; and 4) Work environment. When work

groups of personnel were compared, it was found that the MEA's District personnel's job satisfaction varied with the statistical significance of .05 with the managerial work group higher than that of the skilled and office workers. When different education levels and age groups were compared, it was found that there was no difference in their job satisfaction.

Keywords : Satisfaction, Employees, Metropolitan Electricity Authority District personnel, Work group, Education Levels

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พนักงานเป็นทรัพยากรที่สำคัญขององค์กร โดยถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารองค์กรเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น งานที่สำคัญอย่างยิ่งของผู้บริหารก็คือ การเอาใจใส่ดูแลและกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนผู้ปฏิบัติงานก็ต้องทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กร ประสิทธิภาพในการทำงานของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป แม้ว่าพนักงานมีความสามารถเท่าเทียมกันและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมือนกัน สิ่งหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและผลงานของเขาก็คือแรงจูงใจในการทำงานที่เหมาะสม ตรงกับความต้องการของพนักงาน และตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ความพึงพอใจงานเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความรู้สึก ความยอมรับและยึดมั่นในจุดมุ่งหมายและอุดมการณ์ขององค์กร เป็นผลให้บุคคลมีความตั้งใจที่จะทำงานอย่างสุดความสามารถเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เมื่อมีบุคคลที่มีความพึงพอใจในงานจำนวนมาก จะส่งผลต่อบรรยากาศการทำงานทำให้บุคคลที่อยู่ในองค์กรมีความสุขในการทำงานและเกิดความร่วมมือกัน ได้ด้วยดีสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ [1] พันทิพย์ ญูมาตย์ที่ศึกษาวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับวิศวกรในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทย พบว่าพนักงานระดับวิศวกรมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในภาพรวมระดับมาก และพบว่าพนักงานระดับวิศวกรในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทยมีระดับความพึงพอใจในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานสูงสุด ซึ่งหมายความว่าพนักงานมีระดับความพึงพอใจที่มีการยอมรับในสังคม ซึ่งความต้องการที่จะสร้างมิตรภาพ ความรัก การยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและความรู้สึกว่าคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจในการทำงานทั้งในบริษัทขนาดเล็กจนถึงองค์กรขนาดใหญ่ในยุคปัจจุบัน

การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) เป็นองค์กรรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภค มีวิสัยทัศน์ คือ มุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง เป็นผู้นำด้านระบบจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าและบริการที่เป็นเลิศ สร้างความเข้มแข็งในธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในขณะเดียวกันการไฟฟ้านครหลวง กำลังมุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization, HPO) โดยนำเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ Thailand Quality Award (TQA) มาเป็นแนวทางพัฒนาองค์กร ควบคู่กับการดำเนินงานตามระบบประเมินคุณภาพรัฐวิสาหกิจ State Enterprise Performance Appraisal (SEPA) โดยมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพรัฐวิสาหกิจ ที่มุ่งเน้นความพึงพอใจบุคลากร (หมวด 5) โดยกำหนดเป็น ดัชนีวัด (Key Performance Indicators, KPI) ที่สำคัญตัวหนึ่ง ซึ่งผลการสำรวจความพึงพอใจของพนักงาน ในปี 2552 พบว่าพนักงานร้อยละ 67.22 มีความพึงพอใจต่อองค์กร (รายงานความก้าวหน้าตัวชี้วัดการไฟฟ้านครหลวงปี 2552)

การไฟฟ้านครหลวง เป็นองค์กรหนึ่งที่มีบุคลากรจำนวนมาก และได้รับการยอมรับจากคนโดยทั่วไปว่ามีความมั่นคง แต่ในปัจจุบันก็ประสบกับปัญหาความไม่พึงพอใจในการทำงานของพนักงาน ซึ่งสาเหตุของความไม่พึงพอใจเหล่านี้มีนานาประการ เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ ค่าตอบแทน สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ สภาพแวดล้อมการทำงาน ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้มีผลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลากร เพื่อที่จะทำให้องค์กรมีความเจริญก้าวหน้าต่อไป ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจในการทำงาน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานและผลงานที่มีประสิทธิภาพตลอดจนความก้าวหน้าขององค์กร และเป็นองค์ประกอบหลักสำหรับความสำเร็จขององค์กรส่วนหนึ่ง ถ้าผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการทำงานแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นถึงการมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี เป็นเครื่องหมายแสดงถึง

ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

การไฟฟ้านครหลวงเขต ปัจจุบันได้แบ่งเป็นหน่วยงาน เพื่อให้บริการประชาชน รวม 18 การไฟฟ้าเขต กำลังประสบปัญหาความไม่พึงพอใจในการทำงานของพนักงาน ในทัศนะต่อปัจจัยที่เอื้ออำนวยในการทำงาน จากรายงานวิจัย[2] วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์ ที่ศึกษาการสำรวจและเสริมสร้างความพึงพอใจและความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กร พบว่าทัศนะต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน เมื่อเทียบกับค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 53.00 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.12 ในเรื่องห้องน้ำ และรองลงมา ทัศนะต่ออุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 58.25 ค่าเฉลี่ย คือ 3.33 ส่วนทัศนะต่อเงื่อนไขในการทำงาน โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยในการทำงานค่าคะแนนความคิดเป็นร้อยละ 58 อยู่ในลำดับสุดท้าย และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.32 ซึ่งถือได้ว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่ง ตลอดจนการรับรู้ข่าวสารขององค์กร (ค่าเฉลี่ย 3.42) เรื่อง นโยบายและทิศทางในองค์กร (ค่าเฉลี่ย 3.49) ซึ่งมาจากการสรุปผลทัศนะต่อปัจจัยที่เอื้ออำนวยในการทำงาน และจากรายงานวิจัยดังกล่าว การไฟฟ้านครหลวงได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยจัดให้มีคู่มือการทำงานอย่างปลอดภัย และอื่น ๆ ประกอบกับการไฟฟ้านครหลวงยังได้มีการติดตามผลและปรับปรุงในเรื่องดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา 2 ปี เนื่องจากปัจจุบันการบริหารและการจัดการมีการเปลี่ยนแปลงโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานมากขึ้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานที่มีต่อการไฟฟ้านครหลวงเขตอีกครั้ง ซึ่งผลที่ได้รับจากศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อการเป็นแนวทาง การวางแผน พัฒนา ปรับปรุง การปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานที่มีต่อการไฟฟ้านครหลวง จำแนกตาม กลุ่มงาน อายุ ระดับการศึกษา

3. สมมติฐานการวิจัย

พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต มีความพึงพอใจแตกต่างกันตาม กลุ่มงาน อายุ ระดับการศึกษา

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิด เกี่ยวกับความพึงพอใจของ Herzberg (Herzberg's-Two Factor Theory) ซึ่งประกอบด้วย 2 ปัจจัย มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต จำนวน 10 ด้าน ดังต่อไปนี้คือ 1. ด้านความสำเร็จของงาน 2. ด้านการยอมรับนับถือ 3. ด้านลักษณะของงาน 4. ด้านความรับผิดชอบ 5. ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน 6. ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ 7. ด้านนโยบายและการบริหาร 8. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา 9. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และ 10. ด้านการปกครองบังคับบัญชา

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตของตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กลุ่มงาน อายุ และระดับการศึกษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต

5.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตที่ปฏิบัติงานใน กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และสมุทรปราการ โดยแบ่งเป็น 18 การไฟฟ้านครหลวงเขต ได้แก่ การไฟฟ้านครหลวงเขตวัดเลียบ การไฟฟ้านครหลวงเขตคลองเตย การไฟฟ้านครหลวงเขตยานนาวา การไฟฟ้านครหลวงเขตบางกะปิ การไฟฟ้านครหลวงเขตมีนบุรี การไฟฟ้านครหลวงเขตสมุทรปราการ การไฟฟ้านครหลวงเขตบางพลี การไฟฟ้านครหลวงเขตสามเสน การไฟฟ้านครหลวงเขตนนทบุรี การไฟฟ้านครหลวงเขตบางใหญ่ การไฟฟ้านครหลวงเขตธนบุรี การไฟฟ้านครหลวงเขตราชบุรีบูรณะ การไฟฟ้านครหลวงเขตบางขุนเทียน การไฟฟ้านครหลวงเขตบางเขน การไฟฟ้า นครหลวงเขตประเวศ การไฟฟ้านครหลวงเขตบางบัวทอง การไฟฟ้านครหลวงเขตลาดกระบัง และการไฟฟ้านครหลวงเขตลาดพร้าว จำนวน 4,212 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากพนักงานไฟฟ้าเขต ทั้ง 18 เขต ที่ปฏิบัติงานตามกอง/แผนก/กลุ่มงาน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คน ของลักษณะกลุ่มงาน 3 กลุ่มงาน ได้แก่ 1) กลุ่มงานช่าง 2) กลุ่มงานสำนักงาน 3) กลุ่มงานบริหาร

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง จากประชากรพนักงานไฟฟ้านครหลวงเขต โดยแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นกลุ่มงาน แล้วสุ่มตามสัดส่วนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างพนักงาน 351 และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2554 ถึง เมษายน 2554

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นตอนที่ 1 ใช้แบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check- List) สํารวจข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานไฟฟ้านครหลวง 18 เขต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านได้ค่าคุณภาพของเครื่องมือ I.O.C = 0.953

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าสถิติจากข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของพนักงานโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบ ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานไฟฟ้านครหลวงเขตที่มีต่อการไฟฟ้านครหลวงจำแนกตาม กลุ่มงาน อายุ ระดับการศึกษาโดยใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรเปรียบเทียบตัวแปรที่มีการแจกแจงมากกว่า 2 กลุ่มโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และทดสอบความแปรปรวน Test of Homogeneity of Variances พบว่าไม่แตกต่างกันจึงเลือกใช้การหาค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe'

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานไฟฟ้านครหลวงเขต จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านปัจจัยจิตใจ				
1. ความสำเร็จของงาน	3.62	0.50	มาก	2
2. การยอมรับนับถือ	3.45	0.58	ปานกลาง	4
3. ลักษณะของงาน	3.60	0.55	มาก	3
4. ความรับผิดชอบ	3.65	0.49	มาก	1
5. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.30	0.67	ปานกลาง	5
รวม (ด้านปัจจัยจิตใจ)	3.52	0.46	มาก	
ด้านปัจจัยค้ำจุน				
1. เงินเดือนและสวัสดิการ	3.34	0.62	ปานกลาง	4
2. นโยบายและการบริหาร	3.38	0.60	ปานกลาง	3
3. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	3.69	0.55	มาก	1
4. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.27	0.65	ปานกลาง	5
5. การปกครองบังคับบัญชา	3.49	0.68	ปานกลาง	2
รวม (ด้านปัจจัยค้ำจุน)	3.43	0.51	ปานกลาง	
รวม	3.48	0.45	ปานกลาง	-

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต จำแนกตามความสำเร็จของงาน

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ความสำเร็จของงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.176	2	1.088	4.362*	.013
	ภายในกลุ่ม	86.820	348	.249		
	รวม	88.996	350			
2. การยอมรับนับถือ	ระหว่างกลุ่ม	1.337	2	.669	2.012	.135
	ภายในกลุ่ม	115.666	348	.332		
	รวม	117.003	350			
3. ลักษณะของงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.172	2	3.086	10.854*	.000
	ภายในกลุ่ม	98.949	348	.284		
	รวม	105.122	350			
4. ความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.202	2	.601	2.531	.081
	ภายในกลุ่ม	82.654	348	.238		
	รวม	83.856	350			
5. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.500	2	3.250	7.425*	.001
	ภายในกลุ่ม	152.326	348	.438		
	รวม	158.826	350			
รวม (ด้านปัจจัยเชิงใจ)	ระหว่างกลุ่ม	2.822	2	1.411	6.934*	.001
	ภายในกลุ่ม	70.808	348	.203		
	รวม	73.630	350			
6. เงินเดือนและสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	.767	2	.383	.986	.374
	ภายในกลุ่ม	135.295	348	.389		
	รวม	136.062	350			
7. นโยบายและการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	3.766	2	1.883	5.432*	.005
	ภายในกลุ่ม	120.634	348	.347		
	รวม	124.399	350			
8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและ ผู้บังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	.265	2	.132	.442	.643
	ภายในกลุ่ม	104.330	348	.300		
	รวม	104.595	350			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
9. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.225	2	.613	1.459	.234
	ภายในกลุ่ม	146.080	348	.420		
	รวม	147.306	350			
10. การปกครองบังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	2.623	2	1.312	2.843	.060
	ภายในกลุ่ม	160.551	348	.461		
	รวม	163.174	350			
รวม (ด้านปัจจัยข้างต้น)	ระหว่างกลุ่ม	1.379	2	.689	2.634	.073
	ภายในกลุ่ม	91.086	348	.262		
	รวม	92.465	350			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.652	2	.826	4.172*	.016
	ภายในกลุ่ม	68.882	348	.198		
	รวม	70.533	350			

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต ที่สังกัดกลุ่มงานต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe / test

ด้าน			กลุ่มงาน		
			งานช่าง	งานสำนักงาน	งานบริหาร
ความสำเร็จของงาน		$\bar{X}$	3.65	3.49	3.71
	งานช่าง	3.65		0.15*	-0.06*
	งานสำนักงาน	3.49			-0.21*
	งานบริหาร	3.71			
ลักษณะของงาน		$\bar{X}$	3.66	3.38	3.71
	งานช่าง	3.66		0.28*	-0.05*
	งานสำนักงาน	3.38			-0.33*
	งานบริหาร	3.71			
ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน		$\bar{X}$	3.35	3.09	3.46
	งานช่าง	3.35		0.26*	-0.11*
	งานสำนักงาน	3.09			-0.37*
	งานบริหาร	3.46			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ด้าน			กลุ่มงาน		
			งานช่าง	งานสำนักงาน	งานบริหาร
นโยบายและการบริหาร		$\bar{X}$	3.36	3.27	3.57
	งานช่าง	3.36		0.08*	-0.21*
	งานสำนักงาน	3.27			-0.30*
	งานบริหาร	3.57			
รวม (ด้านปัจจัยจูงใจ)		$\bar{X}$	3.56	3.38	3.63
	งานช่าง	3.56		0.17*	-0.07*
	งานสำนักงาน	3.38			-0.24*
	งานบริหาร	3.63			
รวม		$\bar{X}$	3.48	3.39	3.59
	งานช่าง	3.48		0.09*	-0.11*
	งานสำนักงาน	3.39			-0.20*
	งานบริหาร	3.59			

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานไฟฟ้านครหลวงเขต ที่มีอายุต่างกันจำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ความสำเร็จของงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.463	3	.488	1.933	.124
	ภายในกลุ่ม	87.533	347	.252		
	รวม	88.996	350			
2. การยอมรับนับถือ	ระหว่างกลุ่ม	2.540	3	.847	2.567	.054
	ภายในกลุ่ม	114.463	347	.330		
	รวม	117.003	350			
3. ลักษณะของงาน	ระหว่างกลุ่ม	.876	3	.292	.972	.406
	ภายในกลุ่ม	104.246	347	.300		
	รวม	105.122	350			
4. ความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.371	3	.457	1.922	.126
	ภายในกลุ่ม	82.485	347	.238		
	รวม	83.856	350			

เรวัตร์ ชาวสำอางค์, รวีวรรณ ชินะตระกูล และ เสมอ เรืองนันต์
วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2555

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
5. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.632	3	1.211	2.707*	.045
	ภายในกลุ่ม	155.194	347	.447		
	รวม	158.826	350			
รวม (ด้านปัจจัยจิตใจ)	ระหว่างกลุ่ม	1.008	3	.336	1.606	.188
	ภายในกลุ่ม	72.622	347	.209		
	รวม	73.630	350			
6. เงินเดือนและสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	2.344	3	.781	2.028	.110
	ภายในกลุ่ม	133.718	347	.385		
	รวม	136.062	350			
7. นโยบายและการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2.003	3	.668	1.893	.130
	ภายในกลุ่ม	122.396	347	.353		
	รวม	124.399	350			
8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและ ผู้บังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	1.475	3	.492	1.654	.177
	ภายในกลุ่ม	103.120	347	.297		
	รวม	104.595	350			
9. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.048	3	.683	1.630	.182
	ภายในกลุ่ม	145.258	347	.419		
	รวม	147.306	350			
10. การปกครองบังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	1.060	3	.353	.756	.519
	ภายในกลุ่ม	162.114	347	.467		
	รวม	163.174	350			
รวม (ด้านปัจจัยค้ำจุน)	ระหว่างกลุ่ม	1.062	3	.354	1.344	.260
	ภายในกลุ่ม	91.403	347	.263		
	รวม	92.465	350			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.850	3	.283	1.411	.239
	ภายในกลุ่ม	69.683	347	.201		

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยจิตใจ 1. ความสำเร็จของงาน	ระหว่างกลุ่ม	.879	3	.293	1.153	.328
	ภายในกลุ่ม	88.117	347	.254		
	รวม	88.996	350			
2. การยอมรับนับถือ	ระหว่างกลุ่ม	3.673	3	1.224	3.749*	.011
	ภายในกลุ่ม	113.330	347	.327		
	รวม	117.003	350			
3. ลักษณะของงาน	ระหว่างกลุ่ม	.734	3	.245	.813	.487
	ภายในกลุ่ม	104.388	347	.301		
	รวม	105.122	350			
4. ความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.178	3	.393	1.648	.178
	ภายในกลุ่ม	82.678	347	.238		
	รวม	83.856	350			
5. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.251	3	.750	1.663	.175
	ภายในกลุ่ม	156.575	347	.451		
	รวม	158.826	350			
รวม (ด้านปัจจัยจิตใจ)	ระหว่างกลุ่ม	1.014	3	.338	1.615	.186
	ภายในกลุ่ม	72.616	347	.209		
	รวม	73.630	350			
ปัจจัยค้ำจุน 6. เงินเดือนและสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	.588	3	.196	.502	.681
	ภายในกลุ่ม	135.473	347	.390		
	รวม	136.062	350			

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
7. นโยบายและการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	1.455	3	.485	1.368	.252
	ภายในกลุ่ม	122.945	347	.354		
	รวม	124.399	350			
8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	.816	3	.272	.909	.437
	ภายในกลุ่ม	103.779	347	.299		
	รวม	104.595	350			
9. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.653	3	.218	.515	.672
	ภายในกลุ่ม	146.652	347	.423		
	รวม	147.306	350			
10. การปกครองบังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	.569	3	.190	.405	.750
	ภายในกลุ่ม	162.605	347	.469		
	รวม	163.174	350			
รวม (ด้านปัจจัยค่าจูน)	ระหว่างกลุ่ม	.449	3	.150	.564	.639
	ภายในกลุ่ม	92.017	347	.265		
	รวม	92.465	350			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.651	3	.217	1.078	.358
	ภายในกลุ่ม	69.882	347	.201		
	รวม	70.533	350			

8. สรุปผลการวิจัย

8.1 ข้อมูลทั่วไปของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต

พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 40-50 ปี กลุ่มงานส่วนใหญ่เป็นกลุ่มงานช่าง มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. มีเงินเดือนระหว่าง 15,000-30,000 บาท/เดือน และพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตส่วนใหญ่เป็นพนักงานจากเขตนนทบุรี กองที่สังกัดส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่สังกัดกองบริการการจำหน่าย โดยส่วนใหญ่สังกัดแผนกบำรุงรักษาระบบจำหน่าย

8.2 ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต

พบว่า พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตมีความพึงพอใจในการทำงาน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านปัจจัยพบว่าด้านปัจจัยจูงใจ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความพึงพอใจระดับมาก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสำเร็จของงาน และด้านลักษณะของงาน ส่วนที่เหลืออีก 2 ด้าน อยู่ระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ส่วนด้านปัจจัยค่าจูน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านที่มีความพึงพอใจระดับมาก ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ส่วนที่เหลืออีก 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ด้านการปกครองบังคับบัญชาด้านนโยบายและการบริหาร ด้าน

เงินเดือนและสวัสดิการ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

8.3 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตที่สังกัดกลุ่มงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า พนักงานการไฟฟ้าเขตสังกัดกลุ่มงานต่างกันมีความพึงพอใจในการทำงานต่างกันทั้ง 3 คู่ โดยพนักงานกลุ่มงานบริหารมีความพึงพอใจสูงกว่ากลุ่มงานช่างและกลุ่มงานสำนักงาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า ในปัจจัยงูใจย่อย ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยเปรียบเทียบพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานภาพรวมไม่แตกต่าง

9. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานที่มีต่อการไฟฟ้านครหลวง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

(1) พนักงานการไฟฟ้านครหลวงมีความพึงพอใจในการทำงาน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.48$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ใกล้เคียงกับระดับมาก และเมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า ปัจจัยงูใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยค่าจุนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าปัจจัยงูใจเป็นปัจจัยส่งเสริมให้พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตมีความพึงพอใจในการทำงานได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยงูใจซึ่งเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยตรง และเป็นปัจจัยที่จูงใจบุคลากรในหน่วยงานให้เกิดความพึงพอใจ ส่วนปัจจัยค่าจุนนั้น เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงาน หากผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียงแล้ว ก็จะนำไปสู่ความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานได้ แต่ปัจจัยเหล่านี้มีผลน้อยมากต่อการทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติในทางบวกต่องานที่ทำ โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ [3] ศรีสกุล สังข์ศรี ที่ศึกษาวิจัยคุณลักษณะผู้นำของผู้บังคับบัญชาและความพึง

พอใจในงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ศึกษาเฉพาะกรณีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ ผลการศึกษารายพบว่า พนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ มีความพึงพอใจในงานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.44$)

ในปัจจัยงูใจ พบว่า พนักงานการไฟฟ้านครหลวงมีความพึงพอใจในการทำงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.52$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสำเร็จของงาน และด้านลักษณะของงาน ส่วนที่เหลืออีกจำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการไฟฟ้านครหลวงเป็นรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ องค์กรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ลักษณะงาน และความรับผิดชอบของพนักงานที่ชัดเจน ทำให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ [4]Frederick Herzberg ที่กล่าวถึงปัจจัยกระตุ้น หรือ ปัจจัยงูใจว่า เป็นปัจจัยที่ทำให้คนปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้หมายความว่า ถ้าไม่มีปัจจัยนี้แล้วจะก่อให้เกิดการทำงานอย่างทุ่มเทและตั้งใจ กล่าวคือ ถ้ามีก็เกิดผลดี ถ้าไม่มีก็ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่วนปัจจัยค่าจุน พนักงานการไฟฟ้านครหลวงมีความพึงพอใจในการทำงาน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.43$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ส่วนที่เหลืออีกจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านการปกครองบังคับบัญชา พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยค่าจุนประกอบด้วยด้านต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จัดเป็นความต้องการของร่างกาย (Physiological Needs) และความต้องการทางด้านความมั่นคงหรือความปลอดภัย (Security or Safety Needs) ตามทฤษฎีความต้องการของ Maslow แม้ว่าพนักงานการไฟฟ้านครหลวงโดยปกติแล้วจะรายได้และสวัสดิการที่ดีกว่าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจอื่นๆ แต่จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนเป็นสังคมบริโภคนิยม ย่อมส่งผลให้พนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตยังมีความต้องการขั้น

พื้นฐานเหล่านี้อยู่มาก จึงทำให้ความพึงพอใจเกี่ยวกับปัจจัยคำจูนในการทำงานของพนักงานอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ก็สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ [5] ปรรธนา ทรัพย์สิรินทร์ ที่ศึกษาวิจัย การรับรู้พฤติกรรมผู้นำและการรับรู้การใช้อำนาจผู้นำที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานของพนักงาน กรณีศึกษา พนักงานฝ่ายช่างที่ทำงานเป็นกะ ของบริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในงาน ด้านเงินเดือน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านสภาพการทำงาน ด้านสภาพความเป็นอยู่ และด้านการบังคับบัญชา อยู่ในระดับปานกลาง และ [6] จินตนา พงษ์ศรีทอง ที่ศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์กรกับความพึงพอใจในงาน ศึกษากรณีการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟม.) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า พนักงาน รฟม. ส่วนใหญ่มีสัดส่วนความพึงพอใจในงาน ด้านรายได้ ด้านโอกาสก้าวหน้า ด้านการบังคับบัญชา ด้านงานโดยทั่วไป และภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

(2) พนักงานการไฟฟ้านครหลวงที่สังกัดกลุ่มงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาปัจจัยพบว่า ปัจจัยปัจจัย ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในปัจจัยปัจจัยย่อยพบว่า ด้านความสำเร็จของงาน ด้านลักษณะของงาน และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยคำจูนพบว่าพนักงานมีความพึงพอใจ ด้านนโยบายและการบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาในรายด้าน รายปัจจัย และภาพรวม จะพบว่าพนักงานกลุ่มงานบริหารมีความพึงพอใจสูงกว่ากลุ่มงานช่าง และกลุ่มงานสำนักงาน ตามลำดับ ทั้งอาจเป็นเพราะว่าพนักงานกลุ่มงานบริหารมีโอกาสในด้านลักษณะงานที่ทำ ความสำเร็จของงาน และความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าพนักงานในกลุ่มงานช่าง และกลุ่มงานสำนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ [7] นรวิทย์ ศรีเพ็ญ ที่พบว่า พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งสูงขึ้นจะมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านลักษณะสูงขึ้นไป และจินตนา พงษ์ศรีทอง ที่ศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์กรกับความพึงพอใจในงาน ศึกษากรณีการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟม.) พบว่า สายงานมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจใน

งานของพนักงาน รฟม. ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แต่พบว่า พนักงานสายสนับสนุนมีความพึงพอใจในงานมากกว่าพนักงานที่อยู่ในสายงานหลัก

(3) พนักงานการไฟฟ้านครหลวงที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาปัจจัยพบว่า ในปัจจัยปัจจัยย่อย ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ไม่พบว่ามีความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกันเป็นรายคู่ แต่ที่พบแนวโน้มว่า พนักงานกลุ่มอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูงกว่ากลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานกลุ่มที่มีอายุน้อยมองเห็นโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทั้งการศึกษาต่อ/การฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถ เพื่อโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้นในอนาคต ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ [8] เพลินพรรณ โชติพงษ์ ที่ศึกษาวิจัย การเปรียบเทียบการหมุนเวียนงานกับความพึงพอใจในงานของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันจะมี ความพึงพอใจในงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ก็พบว่า พนักงานที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในงานมากกว่าพนักงานที่มีอายุไม่เกิน 28 ปี

(4) พนักงานการไฟฟ้านครหลวงที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาปัจจัยพบว่า ในปัจจัยปัจจัยย่อย ด้านการยอมรับนับถือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจสูงกว่าพนักงานที่มีการศึกษาต่ำกว่า ปวช. ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อความความพึงพอใจในงาน และความต้องการในหน้าที่การงาน เนื่องจากระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อลักษณะหรือประเภทของงานที่ทำ ตลอดจนผลตอบแทนที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ [9] สุภาภรณ์ อินทแพทย์ ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความตั้งใจเปลี่ยนงานของพนักงาน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการใน บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ยูนิลีเวอร์ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษา

แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความพึงพอใจในงานมากกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า

10. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

(1) ผู้บริหารระดับสูงของการไฟฟ้านครหลวงควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้งานอยู่ให้มีสภาพดี พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาและเพียงพอต่อความต้องการของพนักงาน

(2) ผู้บริหารควรกำหนดใช้ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน มาพิจารณาความดีความชอบด้วยความเป็นธรรม มีตัวชี้วัดในผลงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

(3) เป็นแนวทางให้การไฟฟ้านครหลวงเขต ควรปรับปรุงเกี่ยวกับระบบการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มงานช่างควรได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

11. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรมีการศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงทั่วทั้งองค์กร

(2) ควรมีการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวง ทั้ง 3 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานช่าง กลุ่มงานสำนักงาน และกลุ่มงานบริหาร

เอกสารอ้างอิง

- [1] พันทวี บุญมาตย์. 2553. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับวิศวกรในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทย. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 9(2),180-189
- [2] วุฒิสักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์, การสำรวจและเสริมสร้างความพึงพอใจและความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กร. รายงานผลการวิจัย คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551
- [3] Herzberg, F. and Others. The Motivation to Work. New York : John Willey & Sone. 1959.

- [4] ศรีสกุล สังข์ศรี. 2541. ลักษณะผู้นำของผู้บังคับบัญชาและความพึงพอใจในงานของผู้ใต้บังคับบัญชา : ศึกษาเฉพาะกรณีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม และองค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- [5] บรรณนา ททรัพย์สินทร์. 2547. การรับรู้พฤติกรรมผู้นำและการรับรู้การใช้อำนาจผู้นำที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงานกรณีศึกษาพนักงานฝ่ายช่างที่ทำงานเป็นกะของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม และองค์การ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- [6] นรวิทย์ ศรีเพ็ญ. 2541.ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. ภาควิชาบริหารพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [7] จินตนา พงษ์ศรีทอง. 2546. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การกับความพึงพอใจในงาน : ศึกษากรณีการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมองค์การคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [8] เพลินพรรณ โชติพงษ์. 2550. การเปรียบเทียบการหมุนเวียนงานกับความพึงพอใจในงานของพนักงาน. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- [9] สุภาภรณ์ อินทแพทย์. 2550. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความตั้งใจเปลี่ยนงานของพนักงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม และองค์การ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการ
โรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร
*States and Problems on School Curriculum Implementation of World
Class Standard Project School in Bangkok Metropolis*

ภาณุภัทร จรัสสุพิพัฒน์¹ เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม² และ ผดุงชัย ภูพัฒน์³
Panupat Jarutnupipat¹, Lertlak Klinhom² and Phadungchai Pupat³

¹นักศึกษาหลักสูตร ค.อ.ม. (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา)

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ³อาจารย์

สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Yaofuji12@hotmail.com, kklertla@kmitl.ac.th and pdc_2500@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานครและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 364 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(multistage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test for dependent samples ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง 3) โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 มีสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สภาพ ปัญหา หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมาตรฐานสากล กรุงเทพมหานคร

Abstract

The purposes of this research were to study and compare states and problems on school curriculum implementation of world class standard school project in Bangkok metropolis which divided by the school district office. The samples used in the study were 364 teachers who taught in the second semester of the academic year 2554 selected by multistage random sampling.

The instruments used in research were a questionnaire asking about state and problems on school curriculum implementation of world class standard school project in Bangkok metropolis. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test for independent samples. The results were summarized below :

1) States of school curriculum implementation of world class standard school project in Bangkok metropolis were at high level, When considered in each aspect of und that the management curriculum, teaching and learning, evaluation of teaching and learning were at high level. 2) Problems of school curriculum implementation of world class standard school project in Bangkok metropolis were at low level, When considered in each aspect of und that the management curriculum, evaluation of teaching and learning were at low level, except the aspect of teaching and learning were at moderate level. 3) The comparison of states and problems on school curriculum implementation of world class standard school project in Bangkok metropolis. which divided by school distinct were statistically significant difference at 0.05 level

Keywords : States, Problems, School Curriculum, World Class Standard School, Bangkok

1. บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่าง ๆ ของโลกยุคปัจจุบัน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย ในวงการศึกษานักเรียนไทยก็เช่นกันมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นมากมายหลายเรื่อง เช่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การปฏิรูปการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น [1]

จากนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยการยกระดับโรงเรียนชั้นนำที่มีความพร้อมสู่โรงเรียนดี มีมาตรฐานสากลเพื่อให้เป็นโรงเรียนที่มีระบบการพัฒนา ผู้เรียน สถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม หลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบมีเหตุผล รักการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยตนเอง รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แสวงหาความรู้ แก้ปัญหาด้วยตนเอง รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะตามระบอบประชาธิปไตย โรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard School) เป็นนวัตกรรมจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็นมาตรการเร่งด่วนในการยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล ผู้เรียนมีศักยภาพและความสามารถแข่งขันทัดเทียมกับผู้เรียนของนานาชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [2] ได้ศึกษาและวิเคราะห์ เปรียบเทียบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกับหลักสูตรของนานาชาติพบว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้เป็นลำดับแรก แต่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา

ผู้เรียน ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์น้อยมาก ซึ่งต่างกับหลักสูตรในหลายๆ ประเทศ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไม่สะท้อนให้เห็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมในเรื่อง การเรียนรู้ภาษายุคดิจิทัล การฝึกทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการคิดประดิษฐ์และสร้างสรรค์งานสามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพสูง ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมุ่งหวังให้โรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard School) ทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยเพิ่มเติมสาระความเป็นสากล 4 สาระ ได้แก่ ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge: TOK) การเขียนความเรียงขั้นสูง (Extended-Essay) กิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์ (CAS : Creativity, Action, Service) และโลกศึกษา (Global Education) และให้ความสำคัญในการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศที่ 2 อีกหนึ่งภาษา รวมทั้งการฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นเพื่อต่อยอดความรู้ที่ได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็นพลโลกมีศักยภาพทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ เป็นเยาวชนไทยรุ่นใหม่ เป็นผู้ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ สามารถสื่อสารได้สองภาษา ล้ำหน้าในทางความคิด สามารถผลิตงานได้อย่างสร้างสรรค์และมีจิตร่วมรับผิดชอบในสังคมโลก นอกจากนั้น สภาพสังคมปัจจุบัน ทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับพูด ฟัง และเขียนได้อย่างน้อย 2 ภาษา

มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พอเพียงที่รับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของโลกได้ มีเจตคติในด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ มีสุขภาพพลานามัยและบุคลิกภาพที่ดี เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และมีความสามารถก้าวไกลในระดับสากล [2]

โรงเรียนมาตรฐานสากล(World-Class Standard School)เป็นโรงเรียนในโครงการที่จัดหลักสูตรการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยมีโรงเรียนในโครงการทั่วประเทศรวม 500 โรงเรียน แบ่งออกเป็นระดับประถมศึกษา 119 โรงเรียน และระดับมัธยมศึกษา 381 โรงเรียน ด้วยการคัดเลือกโรงเรียนที่มีศักยภาพในการต่อยอดให้บรรลุวัตถุประสงค์โครงการ ใช้ระยะเวลาดำเนินการโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2555 และโรงเรียนมาตรฐานสากล มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลกโดยมุ่งหวังที่จะให้โรงเรียนได้พัฒนาต่อยอดคุณลักษณะของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาผู้เรียนมุ่งให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ มีสมรรถนะทักษะและความรู้ พื้นฐานที่จะเป็นในการดำรงชีวิต การพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน [3]

จากที่กล่าวมาข้างต้นว่าโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลได้มีการจัดการเรียนการสอนแล้วในระดับหนึ่งดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อผลการศึกษจะช่วยในการนำผลไปพัฒนาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียน

มาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

3. สมมติฐานการวิจัย

สภาพและปัญหาใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

4. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของกรมวิชาการ [4] มาเป็นกรอบแนวคิด ในการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน

1. ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีโรงเรียน 28 โรงเรียน ครูผู้สอน 3,035 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีโรงเรียน 29 โรงเรียน ครูผู้สอน 3,528 คน รวมมีโรงเรียนทั้งหมด 57 โรงเรียน ครูผู้สอนทั้งหมด 6,563 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยอันดับแรกสุ่มโรงเรียนในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขตละ 50% ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 29 โรงเรียนจาก 57 โรงเรียน แบ่งออกเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ได้ 14 โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ได้ 15 โรงเรียน จากนั้นทำการสุ่มประชากรโดยใช้สูตรของ Krejcie และ Morgan [4] ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน จากประชากรจำนวน 6,563 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ได้ครูผู้สอน 168 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ได้ ครูผู้สอน 196 คน รวมทั้งหมดได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 364 คน

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

5.2.1 ตัวแปรต้นที่ศึกษา ได้แก่

5.2.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
จำแนกเป็น

- เขต 1 - เขต 2

5.2.2 ตัวแปรตาม คือสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน

1. ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามพร้อมด้วยหนังสือนำจากบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทางไปรษณีย์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลภายใน 45 วัน ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามที่ส่งด้วยตนเองกลับคืนมาได้ทั้งหมด 364 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามด้วยตนเอง

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน t-test for independent samples

ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพ/ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพ/ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพ/ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพ/ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพ/ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับน้อยที่สุด

9. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. หน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา		
- เขต 1	168	46.15
- เขต 2	196	53.85
รวม	364	100
2. ท่านปฏิบัติงานสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้		
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	53	14.56
- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	62	17.03
- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	44	12.09
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	45	12.36
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา	44	12.09
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	27	7.42
- กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี	30	8.24
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	59	16.21
รวม	364	100

ตารางที่ 2. แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

ข้อ	สภาพการใช้ หลักสูตร สถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ
1.	ด้านการบริหาร	4.00	0.61	มาก	1
2.	หลักสูตร	3.95	0.69	มาก	2
3.	สถานศึกษา	3.68	0.76	มาก	3
	ด้านการจัดการ เรียนการสอน				
	ด้านการประเมินผล				
	การจัดการเรียน การสอน				
ค่าเฉลี่ยรวม		3.88	0.69	มาก	-

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

ข้อ	ปัญหาการใช้ หลักสูตร สถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ
1.	ด้านการบริหาร	2.33	0.93	น้อย	3
2.	หลักสูตร	2.52	1.06	ปาน กลาง	1
3.	สถานศึกษา	2.47	1.02	น้อย	2
	ด้านการจัดการ เรียนการสอนด้าน การประเมินผลการ จัดการเรียนการ สอน				
ค่าเฉลี่ยรวม		2.44	1.00	น้อย	-

ตารางที่ 4 แสดงเปรียบเทียบเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test ของสภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ข้อ	สภาพการใช้ หลักสูตร สถานศึกษา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา				t
		เขต 1 (n = 186)		เขต 2 (n = 196)		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านการ บริหาร หลักสูตร สถานศึกษา	4.18	0.58	3.84	0.59	5.49*
2.	ด้านการ จัดการเรียน การสอน ด้านการ	4.09	0.70	3.82	0.64	3.86*
3.	ประเมินผล การจัดการ เรียนการสอน	3.90	0.81	3.50	0.65	5.27*
ค่าเฉลี่ยรวม		4.06	0.70	3.72	0.63	4.87*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test ของปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมจำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ข้อ	ปัญหาการใช้ หลักสูตร สถานศึกษา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา				t
		เขต 1 (n = 186)		เขต 2 (n = 196)		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านการบริหาร หลักสูตร สถานศึกษา	2.11	0.83	2.51	0.97	-4.15*
2.	ด้านการจัดการ เรียนการสอน	2.21	0.98	2.79	1.05	-5.53*
3.	ด้านการ ประเมินผลการ จัดการเรียน การสอน	2.24	1.01	2.67	1.00	-4.15*
ค่าเฉลี่ยรวม		2.19	0.94	2.66	1.01	4.61*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. สรุปผลการวิจัย

10.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมาคือ ครูผู้สอนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ตามลำดับ

2. ครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานสอนอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.03 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มที่มีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.42

10.2 สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร

สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตกรุงเทพมหานคร โดยค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

10.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร

ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

10.4 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

1. สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

11.1 สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานครโดยรวมทุกด้านอยู่

ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวราภรณ์ อมรประสิทธิ์ [6] ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับการปฏิบัติจากสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการเตรียมความพร้อมการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตร และด้านการประเมินการใช้หลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีดังนี้

1) ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และการนำปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุงการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของประพัฒน์ รักพรหม [7] ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารหลักสูตรชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ข้าราชการครูมีความเห็นว่าสภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาชั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนของโรงเรียนที่เข้าร่วมโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานครนั้นได้จัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้งการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วุฒินันท์ ออบอุ้น [8] กล่าวว่า ครูผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยต้องการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ลักษณะ คือ การ

จัดการเรียนรู้อย่างมีความสุข การจัดการเรียนรู้แบบองค์รวมการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษาและปฏิบัติจริง การจัดการเรียนรู้กับผู้อื่น และการจัดการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

3) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร มีการกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาและมีการจัดบุคลากรทำการนิเทศการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรธนา พูนแก้ว [9] ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนาร่อง และเครือข่ายสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียง 3 ลำดับแรก คือ สถานศึกษารายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบ ครูทำการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงและครูกำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าประเมินผลปลายภาคเรียน หรือปลายปี เรียง 3 ลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสื่อความ ครูนำผลการประเมินระหว่างเรียนเป็นสารสนเทศมาพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และสถานศึกษาดำเนินการให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

11.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร

ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา และครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จริญญาศักดิ์ เอกเพชร [10] ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาของรัฐสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมความ

พร้อมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการวัดผล ประเมินผล ด้านการจัดชั้นเรียนและการจัดตารางเรียน ตารางสอน ด้านการวิจัยชั้นเรียนและการนิเทศติดตามผล ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และ ด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามลำดับ มีปัญหาการใช้ หลักสูตรสถานศึกษาชั้นพื้นฐานระดับน้อยทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวม มีปัญหาในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและ ครูผู้สอนของโรงเรียนที่เข้าร่วมโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษา การให้บริการและสนับสนุนการสอน เพียงพอต่อความต้องการของครู งบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนเพียงพอต่อความต้องการของ จำนวนผู้เรียน จัดห้องเรียนต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุด ห้องแนะแนว แหล่งวิชาการต่าง ๆ เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนผู้เรียน การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อ แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนของครู โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการรับการประเมินคุณภาพ ภายนอก โรงเรียนมีการนำปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุงการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จึงทำให้ปัญหาในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษามีระดับ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของ ชลิต เกษทอง [11] ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของ สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่3-4สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 พบว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีปัญหในระดับปานกลาง ทั้งนี้สาเหตุอาจมาจากครูผู้สอนของ โรงเรียนที่เข้าร่วมโรงเรียนมาตรฐานสากล เขต กรุงเทพมหานคร ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการ เรียนการสอนทฤษฎีความรู้ (TOK) การจัดการเรียนการสอน การเขียนความเรียงขั้นสูง (EE) การจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้โลกศึกษา(GE) ในลักษณะของการบูรณาการ เป็นหน่วยการเรียนรู้ ในสาระพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ ขาด ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรม สร้างสรรค์ (CAS ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 2 ทั้งยังขาดการใช้หนังสือ/ตำราต่างประเทศ

ประกอบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งตรงกับผลงานวิจัย ของ เฉลิมพล คงจันทร์ [12] ได้ศึกษาการใช้หลักสูตร สถานศึกษา พุทธศักราช 2544 ของสถานศึกษาชั้น พื้นฐานในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตร สถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

3) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน โดยรวมมีปัญหในระดับน้อย สาเหตุมาจากผู้บริหารจัดให้ มีบุคลากรภายในทำการนิเทศการจัดการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง การกำกับติดตามการสอนของครูให้เป็นไป ตามหลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนความเข้าใจในการ ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน การนำผล การนิเทศติดตามผล การจัดการเรียน การสอนเพื่อมา พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี จึงทำให้การ ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย จรูญศักดิ์ เอกเพชร[10] ได้ ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาของรัฐสำหรับโรงเรียน ขนาดเล็ก อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สุราษฎร์ธานี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลมีปัญหาการใช้หลักสูตร สถานศึกษาชั้นพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

11.3 ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

1) สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา การ จัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการจัดการเรียน การสอนที่แตกต่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไม่ว่าจะเป็น การวางแผนเตรียมการ ดำเนินการใช้หลักสูตร การกำหนดวิสัยทัศน์ การกิจ เป้าหมายของสถานศึกษาตรงตามความต้องการของ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน การจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิ การจัดงบประมาณ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

การจัดเรียนการสอนทฤษฎีความรู้ (TOK) การจัดเรียนการสอนการเขียนความเรียงขั้นสูง (EE) การจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้โลกศึกษา (GE) ในลักษณะของการบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้ในสาระพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ การจัดการเรียนการสอนกิจกรรมสร้างสรรค์ (CAS) ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาที่ 2 ทั้งการใช้หนังสือ/ตำราต่างประเทศประกอบการจัดการเรียนการสอน การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา [13] กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้าน หลักสูตรจะชี้แนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยพยายามจัดมวลประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ใน ด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา สถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกันกับ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น วัด หน่วยงานและสถานศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตรสองประการนี้จะให้แนวทางที่สำคัญ ซึ่งสถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรภายใน บริบทและแนวทางนั้น ๆ

2) ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 กับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 มีการการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 2 จึงทำให้มีปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 น้อยกว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 เช่น ครู ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหาร จัดห้องเรียนต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุด ห้องแนะแนว แหล่งวิชาการต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนผู้เรียน ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีความรู้ (TOK) การจัด

เรียนการสอนการเขียนความเรียงขั้นสูง (EE) การจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้โลกศึกษา (GE) ในลักษณะของการบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้ในสาระพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมสร้างสรรค์ (CAS) ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาที่ 2 ทั้งยังมีการใช้หนังสือ/ตำราต่างประเทศประกอบการจัดการเรียนการสอน และการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ[4] กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักสูตรที่สถานศึกษานำสภาพต่าง ๆ ที่เป็นทั้งปัญหา จุดเด่น เอกลักษณ์ของชุมชน สังคม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนสังคม มากำหนดเป็นสาระและกระบวนการเรียนรู้บนพื้นฐานของหลักสูตรแกนกลางและเพิ่มเติมสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกันกับชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงานสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่นเพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่สำคัญของหลักสูตรสถานศึกษาที่สำคัญ

12. ข้อเสนอแนะ

12.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานครสามารถนำความคิดเห็นที่ได้รับจากการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2. โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของตนเอง

12.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล ในเขตอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตกรุงเทพมหานครกับเขตอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] วรณชล ชัชวาลรัตน์. 2553. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ทศนิยม. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 10(1),151-157.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553. แนวทางการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- [3] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553. แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- [4] กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [5] พรณี ลีกิจวัฒน์. 2550. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- [6] วราภรณ์ อมรประสิทธิ์. 2548. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- [7] ประพัฒน์ รักพรหม. 2546. การบริหารหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [8] วุฒินันท์ อบอุ่น. 2544. ความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [9] วรณา พูนแก้ว. 2546. แนวทางการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนาร่องและเครือข่ายสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์.
- [10] จรูญศักดิ์ เอกเพชร. 2553. ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาขนาดเล็ก อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- [11] ชลิต เกษทอง. 2548. การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- [12] เฉลิมพล คงจันทร์. 2548. การใช้หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2544 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- [13] สำนักนเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. 2545. การนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษาอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

สมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Faculties' Core Competencies of Chandrakasem Rajabhat University

สุภาพร ตันติสันติสม¹ และ กระมล ทองธรรมชาติ²
Supaporn Tantisantisom¹ and Kramol Tongdhamachart²
¹นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ²ศาสตราจารย์
สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม
supaporn814@hotmail.com ,

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่สอดคล้องกับการกิจ 5 ด้าน ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ประกอบด้วยผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งได้แก่ อธิการบดี คณบดี อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ซึ่งดำรงตำแหน่งมาไม่น้อยกว่า 5 ปีจำนวน 6 คนเท่ากับจำนวนผู้บริหาร หรือได้ข้อมูลซ้ำกับผู้ให้ข้อมูลจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว โดยกำหนดกรอบแนวคิด และกำหนดสมมติฐานชั่วคราว (Working Assumption) และใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือเปรียบเทียบความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และสร้างแบบสอบถามถึงโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พิจารณาความสอดคล้องของกลุ่มข้อมูลเทียบกับแนวคิดทฤษฎีและกรอบแนวคิดการวิจัย แล้วนำผลที่ได้เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่สอดคล้องกับการกิจมี 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ จริยธรรม และการทำงานเป็นทีม สำหรับสมรรถนะของแต่ละภารกิจ สมรรถนะที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 ของภารกิจด้านการสอน คือ การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ ภารกิจด้านการวิจัย คือ ความสามารถด้านการวิจัยที่นำไปใช้ได้จริง ภารกิจด้านการบริการวิชาการแก่สังคม คือ ความสามารถในการพัฒนาศักยภาพคน ภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม คือ จริยธรรม และ ภารกิจด้านการปฏิบัติงาน คือ การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์

คำสำคัญ: สมรรถนะ สมรรถนะหลัก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Abstracts

The objective of this research was to study the faculties' core competencies of Chandrakasem Rajabhat University which relevant to five missions as follows : teaching, research, academic services to the society, preserving arts and culture and operation mission. This study was a qualitative research using in-depth interview with key informants as follows : the president, deans, associate professors, assistant professors who had served at least five years working experiences and/or the number of these professors are equal to the of administrators or until the data is saturated. The defined the conceptual framework and temporary hypothesis (or working Assumption) used as a guide in the preparation of users' a in order to compare in-depth interviews with core competencies. In addition, semi-structured questionnaire was will be utilized. The data would analyzed by using content analysis and assigned code, categoried of information as classification or group, and defined the essence of the

core by considering the consistency of the data to be comparable with the theoretical and conceptual framework of the research. The result was used for the expert to verify the correct performance issues and to sum up the faculties' core competencies. The results were found that the faculties core competencies of Chandrakasem Rajabhat University served all missions are 3 core competencies which are achievement orientation, ethics and teamwork. According to each mission, the first core competency of teaching is achievement orientation; researching is research ability ; academic services to society is potential development ; preserving arts and culture is ethics; and operation mission is achievement orientation.

Keywords : competency, faculty core competencies , Chandrakasem Rajabhat Universities

1. บทนำ

ในบริบทของสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี รวมถึงการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงขึ้น การดำเนินงานขององค์การจะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ไม่ว่าจะเป็นองค์การภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งต้องดำเนินงานขององค์การตามเป้าหมาย โดยการขับเคลื่อนองค์การจากบุคลากร ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีคุณค่าและเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จ (Critical Success Factor) ขององค์การ และก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) บุคลากรขององค์การต้องมีขีดความสามารถหรือขีดสมรรถนะ หรือสมรรถนะ (Competency) ที่สอดคล้องกับองค์การ McClelland (1973) [1] ได้แสดงความเห็นในบทความเรื่อง Testing for Competence Rather Than for Intelligence ไว้ว่า บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ รวมทั้งความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ไม่อาจใช้เป็นตัวชี้วัดหรือพยากรณ์ผลสำเร็จของการปฏิบัติงานและในชีวิตได้ แต่บุคคลที่มีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน จะเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการจะบรรลุผลสำเร็จของงานสูง (High Performance) กล่าวคือ ผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการทำงานจะเป็นผู้ที่มีความสามารถประยุกต์ใช้หลักการต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ ต่อมา Boyatzis (1982) [2] ได้เขียนหนังสือ The Competent Manager: A Model of Effective Performance เรื่องการใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยมุ่งเน้นคุณลักษณะที่มาจากตัวบุคคล ซึ่งจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมการทำงานด้วยพื้น

ฐานความรู้ ทักษะ บทบาท และลักษณะส่วนบุคคล รวมถึงแรงจูงใจที่ผลักดันให้ปฏิบัติงานขององค์การบรรลุผลสำเร็จ ดังนั้น สมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัย จึงมีความสำคัญส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน และช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ กล่าวคือ สมรรถนะของอาจารย์ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ทักษะ คุณลักษณะและความสามารถของอาจารย์ทั้งหมดที่สะท้อนออกมาในรูปของพฤติกรรมการทำงาน เพื่อสร้างผลการปฏิบัติงานที่เหนือกว่า (superior performance) ที่มหาวิทยาลัยต้องการ (Spencer and Spencer, 1993) [3] เป็นการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน (competitiveness) ให้กับมหาวิทยาลัย

สำหรับการนำแนวคิดของสมรรถนะมาใช้ในประเทศไทย ได้รับความสนใจมากขึ้นเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2540 องค์การภาคเอกชนมีการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน การมุ่งให้ความสำคัญกับขีดความสามารถหรือสมรรถนะของบุคลากร เพื่อคุณภาพในการบริหารจัดการ ทำให้มีการนำแนวคิดสมรรถนะมากำหนดมาตรฐานอาชีพ ทำนองเดียวกับภาครัฐและองค์กรในประเทศไทยหลายแห่งที่มีการนำกรอบแนวคิดสมรรถนะมาใช้ ดังเช่น การศึกษาวิจัยของ นิสตาร์ก เวชยานนท์ (2550) [4] เกี่ยวกับการนำกรอบสมรรถนะมาใช้ในองค์กรของภาครัฐและภาคเอกชน จากกลุ่มตัวอย่างเป็นองค์กรภาครัฐ 82 แห่ง ภาคเอกชน 91 แห่ง ซึ่งองค์กรแต่ละแห่งมีเหตุผลที่นำกรอบสมรรถนะมาใช้ในองค์กร เนื่องจาก 1) องค์กรหรือผู้บริหารระดับสูงกำหนดเป็นนโยบาย 2) เกิดปัญหาด้าน

การบริหารงานบุคคลในองค์กร 3) องค์กรอื่นนำไปใช้แล้วทำให้เกิดการพัฒนา 4) ต้องการเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง 5) ได้รับการยอมรับและเห็นว่าเป็นแนวคิดที่น่าสนใจ 6) องค์กรคู่แข่งนำมาใช้แล้วเกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่วนเหตุผลที่นำกรอบสมรรถนะมาใช้เป็นอันดับแรก คือ ต้องการให้องค์กรมีขีดสมรรถนะสูง ขณะที่องค์การภาครัฐที่นำแนวคิดสมรรถนะมาใช้อันดับแรกเกิดจากข้อกำหนดให้องค์การต้องดำเนินการ รองลงมาคือเป็นนโยบายขององค์กรและผู้บริหารระดับสูง

ปัจจุบัน องค์การทางการศึกษาหลายแห่งได้นำแนวคิดสมรรถนะไปใช้ เช่น มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (2554 : 20) [5] ได้กำหนดสมรรถนะหลักบุคลากรสายวิชาการหรืออาจารย์ 5 สมรรถนะ ได้แก่ ความใฝ่รู้ การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ และ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548 : 4 - 6) [6] กำหนดสมรรถนะสำหรับบุคลากรของหน่วยงานประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การบริการที่ดี 3) การส่งมอบความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ 4) จริยธรรม 5) ความร่วมแรงร่วมใจ เป็นต้น ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาและมีหน้าที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ อาจารย์เป็นผู้มีหน้าที่โดยตรง ซึ่งต้องมีความรู้ คุณวุฒิการศึกษา การดำรงตำแหน่งวิชาการและการมีผลงานวิชาการให้เป็นที่ยอมรับ (สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550 : 32-33, 57) [7] รวมถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล (คณะทำงานโครงการสมรรถนะ สำนักงาน ก.พ., 2548 : 4) [8] ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติภารกิจทั้งการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม อันส่งผลต่อการเป็นผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ (อังคินันท์ อินทรกำแหง และทัศนีย์ ทองภักดี, 2549) [9] ขณะเดียวกัน อาจารย์ต้องปฏิบัติงานอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ประกอบกับประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2553

โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของงาน และประเมินตามสมรรถนะที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จัดอยู่ในกลุ่มเน้นการผลิตบัณฑิตและบริการสังคม มีหน่วยงานการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็นคณะ 5 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และ คณะเกษตรและชีวภาพ โดยมีปรัชญา วิสัยทัศน์และ พันธกิจของมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งการเรียนรู้ ดำเนินงานตามภารกิจการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทั้งความรู้และคุณธรรม การวิจัยสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ เพื่อพัฒนาสังคม การบริการวิชาการแก่สังคม และสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม รวมถึงพัฒนาสังคมตามแนวทางพระราชดำริมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จึงควรกำหนดสมรรถนะของบุคลากรอาจารย์มหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบไปด้วยภารกิจ 5 ด้าน คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และด้านการปฏิบัติงานที่สนองตอบพันธกิจของคณะและมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมจึงสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งเป็นสมรรถนะที่อาจารย์ทุกคนในมหาวิทยาลัยพึงมีเฉพาะ เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย และเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

3. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและสมมติฐานชั่วคราวเป็นสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยไว้ 11 สมรรถนะ คือ การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ การมีใจบริการ การพัฒนาตนเอง จริยธรรม การทำงานเป็นทีม การพัฒนาศักยภาพคน การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี ภาวะผู้นำ และมนุษยสัมพันธ์

4. ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์ อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีความแข็งแกร่งและสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยได้ดี

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความงานวิจัย เอกสารต่างๆ และสืบค้นข้อมูลผ่านจากอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลัก สมรรถนะของบุคลากร อาจารย์ วิทยาลัย และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกรอบแนวคิด เป็นสมมติฐานชั่วคราว (Working Assumption) 11 สมรรถนะหลัก และใช้เป็นแนวทางในการจัดทำชุดคู่มือเปรียบเทียบสมรรถนะย่อยในแต่ละสมรรถนะหลักกับความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้างเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ได้แก่ อธิการบดี คณบดี และอาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ซึ่งดำรงตำแหน่งมาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 6 คนเท่ากับจำนวนผู้บริหารหรือจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว

ขั้นตอนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ตามขั้นตอนที่ 3 นำมาวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยทำการกำหนดรหัส แบ่งหมวดหมู่ข้อมูล จำแนกประเภทหรือจัดกลุ่มข้อมูลและกำหนดสาระสำคัญของสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยพิจารณาความสอดคล้องของกลุ่มข้อมูลเทียบเคียงกับแนวคิดทฤษฎีและกรอบแนวคิดการวิจัย และนำผลที่ได้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง

เหมาะสม สรุปผลสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมและเรียบเรียงรายงานการวิจัย

นิยามศัพท์

สมรรถนะหลัก หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในการปฏิบัติงานตามภารกิจให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ประกอบไปด้วย กลุ่มความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) และคุณลักษณะ (attributes) ที่อาจารย์ทุกคนพึงมีร่วมกันหรือเหมือนกัน

การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Orientation) หมายถึง การมุ่งมั่น กระตือรือร้น ขยันอดทน รับผิดชอบเอาใจใส่การปฏิบัติงานในหน้าที่ มีแรงจูงใจ เสียสละเวลา และทุ่มเทให้กับงานและมหาวิทยาลัย กำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานให้ถูกต้องมีคุณภาพและสำเร็จตามเวลาที่กำหนด มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในงานของตนอย่างลุ่มลึก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการติดตามผลการทำงานและปรับปรุงพัฒนาวิธีการทำงาน และผลงานที่โดดเด่นและการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพสูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

การมีใจบริการ (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจที่จะให้บริการงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบทั้งการสอนและงานอื่นๆ รวมถึงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการอย่างมีคุณภาพ เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ทั้งนักศึกษา และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

การพัฒนาตนเอง (Self-Developing) หมายถึง การศึกษา ค้นคว้า สนใจหาความรู้ เพื่อสั่งสมและพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของตนด้วยการศึกษา ฝึกฝนอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น พัฒนาตนเองเชิงวิชาการและพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ สั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ รวมถึงการพัฒนาการสร้างผลงานทางวิชาการ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิชาการเข้ากับการปฏิบัติงานได้

จริยธรรม (Ethics) หมายถึง การครองตนและประพฤติปฏิบัติตนตามหลักกฎหมายให้ถูกต้องเหมาะสมกับการเป็นครูอาจารย์ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และวิชาชีพ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน อุทิศตนและเวลาให้กับ

ภารกิจของมหาวิทยาลัย เคารพในความเป็นคนที่มีคุณค่า เคารพความคิด สิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น

การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง ความร่วมมือร่วมใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งในทีมงาน หน่วยงาน หรือองค์กร ทั้งในบทบาทผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้กำลังใจผู้ร่วมงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างทีมงาน สามารถสร้างและดำรงรักษาสัมพันธภาพกับสมาชิกในทีม

การพัฒนาศักยภาพคน (Potential Development) หมายถึง ความตั้งใจในการส่งเสริมการเรียนรู้หรือพัฒนาผู้อื่น โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยให้มีความสามารถสูงขึ้น นอกเหนือ จากการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ

ความสามารถในการวิจัย (Research Ability) หมายถึง ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการวิจัยตามหลักการทางวิชาการและระเบียบวิธีการวิจัย รวมทั้งค้นหาข้อมูลและวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ รวมถึงสามารถให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้อื่นได้ ตลอดจนสามารถถ่ายทอด เผยแพร่ผลการวิจัยไปสู่สาธารณะผ่านช่องทางต่างๆ

การสื่อสาร (Communication Skill) หมายถึง การมีทักษะในการพูด เขียน สื่อสารในโอกาสและสถานการณ์ต่างๆ ให้นักศึกษาและบุคคลอื่น เพื่อนร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้องเข้าใจอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร

การใช้เทคโนโลยี (Technology Application) หมายถึง ความสามารถในการใช้ และนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย และสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อค้นคว้าหาความรู้ พัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย การถ่ายทอดความรู้ และการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถในการเป็นผู้นำให้กับนักศึกษาและชุมชนในด้านความคิด มีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือและศรัทธา สามารถสร้างแรงจูงใจ ตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ความสามารถทั้งในการกำหนดเป้าหมาย และวิธีการทำงาน สามารถเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและนำเสนอความคิดไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ให้กับนักศึกษาและบุคคลอื่นให้บรรลุเป้าหมาย

มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relation) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับบุคคลต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป้าหมายในการทำงานร่วมกันและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นทั้งในระดับบุคคล หน่วยงาน และมหาวิทยาลัย

6. ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและอาจารย์ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ความเห็นสมรรถนะย่อยที่สนับสนุนภารกิจแต่ละด้าน โดยจัดกลุ่มความเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ผลการวิจัยสามารถสรุป สมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ได้ดังนี้

1. สมรรถนะหลักตามภารกิจ 5 ด้านของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

1.1 สมรรถนะหลักด้านการสอน ผู้บริหารมีความเห็นว่าอาจารย์ควรมีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะตามลำดับ คือ 1) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การพัฒนาตนเอง 3) การมีใจบริการ และ การใช้เทคโนโลยี 5) จริยธรรม และ การสื่อสาร 7) ความสามารถในการวิจัย 8) การทำงานเป็นทีม ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่าอาจารย์ควรมีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ ตามลำดับความสำคัญ คือ 1) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การพัฒนาตนเอง 3) การมีใจบริการ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยี 6) จริยธรรม 7) การสื่อสาร 8) ภาวะผู้นำ สรุปสมรรถนะหลักด้านการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์มี 9 สมรรถนะตามลำดับความสำคัญ คือ 1) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ (ความถี่ 50, ร้อยละ 46.7) 2) การพัฒนาตนเอง (ความถี่ 15, ร้อยละ 14) (3) การมีใจบริการ และ การใช้เทคโนโลยี(ความถี่ 10, ร้อยละ 9.3) 5) จริยธรรม (ความถี่ 7, ร้อยละ 6.6) 6) การสื่อสาร (ความถี่ 6, ร้อยละ 5.6) 7) การทำงานเป็นทีม (ความถี่ 5, ร้อยละ 4.7) 8) ความสามารถในการวิจัย(ความถี่3, ร้อยละ 2.8) และ 9) ภาวะผู้นำ (ความถี่ 1, ร้อยละ1)

1.2 สมรรถนะหลักด้านการวิจัย ผู้บริหารมีความเห็นว่าอาจารย์ควรมีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ความสามารถในการวิจัย 2) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 3) การพัฒนาตนเอง และ 4) การทำงานเป็นทีม 5) จริยธรรม 6) ภาวะผู้นำ 7) มนุษย-

สัมพันธ์ และ 8) การสื่อสาร ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่า
ควรมีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะตามลำดับ ได้แก่ 1)
ความสามารถในการวิจัย 2) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 3)
การพัฒนาตนเอง 4) ภาวะผู้นำ 5) การทำงานเป็นทีม 6)
การใช้เทคโนโลยี 7) มนุษยสัมพันธ์ และ 8) จริยธรรม
สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ได้สมรรถนะ
หลักด้านการวิจัยมี 9 สมรรถนะตามลำดับ ได้แก่ 1)
ความสามารถในการวิจัย(ความถี่ 55, ร้อยละ 52.9) 2)
การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ (ความถี่ 22, ร้อยละ 21.2) 3)
การพัฒนาตนเอง (ความถี่ 7, ร้อยละ 6.7) 4) การทำงาน
เป็นทีม และ 5) ภาวะผู้นำ (ความถี่ 5, ร้อยละ 4.8) 6)
มนุษยสัมพันธ์ (ความถี่ 4, ร้อยละ 3.8) 7) จริยธรรม
(ความถี่ 3, ร้อยละ 2.9) 8) การใช้เทคโนโลยี (ความถี่ 2,
ร้อยละ 1.9) และ 9) การสื่อสาร (ความถี่ 1, ร้อยละ 1)

1.3 สมรรถนะหลักด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
ผู้บริหารมีความเห็นว่าอาจารย์ควรมีสมรรถนะหลัก 11
สมรรถนะ ตามลำดับ ได้แก่ 1) การพัฒนาศักยภาพคน 2)
การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 3) การสื่อสาร 4) การพัฒนา
ตนเอง 5) จริยธรรม และ 6) การทำงานเป็นทีม 7) การมี
ใจบริการ 8) ความสามารถในการวิจัย และ 9) มนุษย-
สัมพันธ์ 10) การใช้เทคโนโลยี และ 11) ภาวะผู้นำ ส่วน
อาจารย์มีความเห็นว่าควรมีสมรรถนะหลัก 11 สมรรถนะ
ตามลำดับได้แก่ 1) การพัฒนาศักยภาพคน 2) การทำงาน
มุ่งผลสัมฤทธิ์ 3) มนุษยสัมพันธ์ 4) ความสามารถในการ
วิจัย และ 5) ภาวะผู้นำ 6) การบริการด้วยใจ 7) จริยธรรม
และ 8) การทำงานเป็นทีม 9) การพัฒนาตนเอง และ
10) การสื่อสาร 11) การใช้เทคโนโลยี สรุปสมรรถนะหลัก
ด้านการบริการวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ
อาจารย์ มี 11 สมรรถนะตามลำดับ ได้แก่ 1) การพัฒนา
ศักยภาพคน (ความถี่ 20, ร้อยละ 23.3) 2) การทำงานมุ่ง
ผลสัมฤทธิ์ (ความถี่ 13, ร้อยละ 15.1) 3) มนุษยสัมพันธ์
(ความถี่ 8, ร้อยละ 9.3) 4) ความสามารถในการวิจัย และ
การสื่อสาร (ความถี่ 7, ร้อยละ 8.1) 6) การมีใจบริการ
จริยธรรม การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (ความถี่ 6,
ร้อยละ 7) 10) การพัฒนาตนเอง (ความถี่ 5, ร้อยละ 5.8)
และ 11) การใช้เทคโนโลยี (ความถี่ 2, ร้อยละ 2.3)

1.4 สมรรถนะหลักด้านการทำนุบำรุงศิลปและ
วัฒนธรรม ผู้บริหารมีความเห็นว่าอาจารย์ควรมีสมรรถนะ
หลัก 4 สมรรถนะ ตามลำดับได้แก่ 1) จริยธรรม 2) การ
ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ การมีใจบริการ ส่วนอาจารย์มี
ความเห็นควรมีสมรรถนะหลัก 4 สมรรถนะ ตามลำดับ

ได้แก่ 1) จริยธรรม 2) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 3) การ
บริการด้วยใจ และ 4) การทำงานเป็นทีม สรุปสมรรถนะ
หลักด้านการวิจัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ
อาจารย์ มี 4 สมรรถนะตามลำดับ ได้แก่ 1) จริยธรรม
(ความถี่ 29, ร้อยละ 74.4) 2) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์
(ความถี่ 5, ร้อยละ 12.8) 3) การมีใจบริการ (ความถี่ 4,
ร้อยละ 10.3) 4) การทำงานเป็นทีม (ความถี่ 1, ร้อยละ
2.5)

1.5 สมรรถนะหลักด้านการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย
ผู้บริหารมีความเห็นว่าอาจารย์ควรมีสมรรถนะหลัก 6
สมรรถนะ ตามลำดับ ได้แก่ 1) การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์
2) จริยธรรม 3) การมีใจบริการ และ 4) การพัฒนาตนเอง
และ 5) การสื่อสาร ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่าควรมี
สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ เรียงตามลำดับ คือ 1) การ
ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) จริยธรรม 3) ภาวะผู้นำ และ 4)
มนุษยสัมพันธ์ 5) การทำงานเป็นทีม 6) การพัฒนาตนเอง
7) การบริการด้วยใจ และ 8) ความสามารถในการวิจัย
สรุปสมรรถนะหลักด้านการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ มี 9 สมรรถนะ
เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การทำงานมุ่ง
ผลสัมฤทธิ์ (ความถี่ 37, ร้อยละ 29.6) 2) จริยธรรม
(ความถี่ 29, ร้อยละ 23.2) 3) การพัฒนาตนเอง (ความถี่
13, ร้อยละ 10.4) 4) การทำงานเป็นทีม และ 5) ภาวะ
ผู้นำ (ความถี่ 12, ร้อยละ 9.6) 6) มนุษยสัมพันธ์ (ความถี่
9, ร้อยละ 7.2) 7) การมีใจบริการ (ความถี่ 8, ร้อยละ 6.4)
8) การสื่อสาร (ความถี่ 3, ร้อยละ 2.4) 9) ความสามารถ
ในการวิจัย (ความถี่ 2, ร้อยละ 1.6)

2. สมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม

จากผลการวิเคราะห์สมรรถนะหลักของอาจารย์
ตามภารกิจดังกล่าว สรุปสมรรถนะหลักสมรรถนะที่
สนองตอบภารกิจทั้ง 5 ภารกิจของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม มี 3 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การทำงานมุ่ง
ผลสัมฤทธิ์ 2) จริยธรรม และ 3) การทำงานเป็นทีม ส่วน
สมรรถนะที่สนองตอบภารกิจ 4 ภารกิจมี 5 สมรรถนะ
ได้แก่ 1) การมีใจบริการ 2) การพัฒนาตนเอง 3) ความ
สามารถในการวิจัย 4) การสื่อสาร และ 5) ภาวะผู้นำ และ
เมื่อพิจารณาสมรรถนะที่มีความสำคัญอันดับแรกของ
ภารกิจด้านการสอน คือ การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ ภารกิจ
ด้านการวิจัย คือ ความสามารถในการวิจัย ภารกิจด้าน

การบริหารวิชาการแก่สังคม คือ การพัฒนาศักยภาพคน การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย คือ การทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ และของภารกิจด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม คือ จริยธรรม

7. สรุปและอภิปรายผล

สมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทบุรี มี 3 สมรรถนะหลักที่เป็นสมรรถนะหลักร่วม ของการปฏิบัติงานทั้ง 5 ภารกิจ ได้แก่ การทำงานมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ จริยธรรม และการทำงานเป็นทีม และยังมี สมรรถนะหลักอื่นที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญถึงความ จำเป็นต่อการกิจเฉพาะด้าน รวมถึงสมรรถนะหลักที่สำคัญ แม้ไม่ได้ตอบสนองทุกภารกิจ ได้แก่ การมีใจบริการ การ พัฒนานตนเอง การพัฒนาศักยภาพคน ความสามารถในการ วิจัย การสื่อสาร และ ภาวะผู้นำ

สมรรถนะหลักการทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ จริยธรรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสมัย พวงคำ (2551) [10] และ สุรวุฒิ ยัญญลักษณ์ (2550) [11] ที่ระบุ สมรรถนะหลักของบุคลากรสายสนับสนุนทางวิชาการ และสมรรถนะของข้าราชการครูและบุคลากรสาย การศึกษาใน 2 สมรรถนะ คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการ มีคุณธรรมจริยธรรมหรือความกล้าหาญทางจริยธรรม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พรทิพย์ แข็งขัน (2551) [12] ที่ระบุสมรรถนะครูใน ประเทศไทยและต่างประเทศสอดคล้องกันในด้าน คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ ส่วน สมรรถนะการทำงานเป็นทีมสอดคล้องกับการวิจัยของ Thach and Murphy (1995) [13] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้สอนทางไกลในประเทศสหรัฐอเมริกาและ แคนาดา กำหนดสมรรถนะ การให้ความร่วมมือ / ทักษะ การทำงานเป็นทีม และสอดคล้องกับโสภณ เพ็ชร พวง (2552) [14] และเยวามาลย์ หุ่นวิวัฒน์ (2545) [15] ที่ ศึกษาวิจัยสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้อำนวยการเขต พื้นที่การศึกษาที่พึงประสงค์ตามเจตจำนงการปฏิรูป การศึกษา และศึกษาขีดความสามารถของนักพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ กรณีศึกษาสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ได้ระบุถึงสมรรถนะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างและการทำงานเป็นทีม ส่วนสมรรถนะด้าน ภาวะผู้นำ และด้านการสื่อสาร สอดคล้องกับผลวิจัยของ Jeffrey L. Bailie (2006) [16] ที่ศึกษาสมรรถนะ

การศึกษาทางไกลซึ่งมีประสิทธิภาพตามการรับรู้ของ อาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยออนไลน์ ด้าน ทักษะการสื่อสาร และ Thach and Murphy (1995) [13] ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้สอนทางไกลใน ประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ระบุสมรรถนะที่ สอดคล้องกัน ได้แก่ การสื่อสารระหว่างบุคคล และทักษะ ในการเขียน ซึ่งเป็นสมรรถนะการสื่อสารที่รวมทั้งทักษะใน การพูด เขียน สื่อสารในโอกาสและสถานการณ์ต่างๆ ให้ ผู้อื่นเข้าใจ

สำหรับสมรรถนะการพัฒนาศักยภาพคน และ สมรรถนะวิจัยสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การข้าราชการพลเรือน (2550) [17] และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (2554) [5] ที่ระบุไว้ในสมรรถนะของกลุ่มงานให้คำปรึกษา และส่งเสริมความรู้ และระบุไว้ในสมรรถนะของกลุ่มงาน สายวิชาการ คือ ทักษะการให้คำปรึกษา และ ทักษะด้าน การวิจัยและนวัตกรรม ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ อังคินันท์ อินทรกำแหง และทัศนาก ทอภักดี (2549) [9] ที่ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบสมรรถนะด้านผู้นำทาง วิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เอกชน และ ในกำกับของรัฐ ที่ระบุถึงสมรรถนะด้านการวิจัยมีความ จำเป็นต่อการเป็นผู้นำทางวิชาการ และสำหรับสมรรถนะ ภาวะผู้นำ สอดคล้องกับ รวีวรรณ เผ่ากัณหา (2548) [18] ที่ศึกษาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารระดับ ภาควิชา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ ระบุต้องมีสมรรถนะด้านภาวะผู้นำ และ เยวามาลย์ หุ่นวิวัฒน์ (2545) [15] ที่ศึกษาขีดความสามารถของ นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กรณีศึกษาสถาบันพัฒนาครู อาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ระบุขีดความสามารถหลัก ด้านหนึ่ง คือ ด้านภาวะผู้นำ

ขณะเดียวกัน สมรรถนะการพัฒนาตนเอง ความสามารถในการวิจัย และภาวะผู้นำเป็นสมรรถนะที่ ตอบสนองการปฏิบัติงาน 4 ใน 5 ภารกิจนั้น อาจารย์ จะต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ซึ่งเป็นการ จัดการความรู้และนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องกับ จิระเสกข์ ตรีเมธ สุนทร และ ณัฐวุฒิ โรจนนิรุตติกุล(2552) [19] ที่ได้ศึกษา เปรียบเทียบการพัฒนาองค์ความรู้ในสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และได้ระบุว่าปัจจัยด้านบุคลากรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ มากปัจจัยหนึ่งต่อการจัดการความรู้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาลำดับความสำคัญสมรรถนะหลักทั้งหมด ที่พิจารณาว่าควรเป็นสมรรถนะหลักของอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยที่จะทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย และเลือกเป็นสมรรถนะหลักกลางของมหาวิทยาลัยเป็นสมรรถนะของอาจารย์ทุกคณะจำนวน 2 – 3 สมรรถนะ และให้แต่ละคณะเลือกสมรรถนะหลักอื่นเพิ่มเติมเป็นสมรรถนะหลักของอาจารย์แต่ละคณะตามความเหมาะสมตามบริบทของคณะและสาขาวิชา นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยควรใช้สมรรถนะหลักเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ โดยมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พัฒนาสมรรถนะหลักของอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งการพัฒนาอาจารย์ร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัยจะส่งผลในการส่งเสริมทักษะในการทำงานเป็นทีม ส่วนคณะต่างๆ แต่ละคณะมีลักษณะของสาขาวิชาที่หลากหลาย และต้องการสมรรถนะเฉพาะด้านของอาจารย์แต่ละสาขาวิชาที่แตกต่างกันไป จึงควรมีการกำหนดสมรรถนะของอาจารย์ประจำสาขาวิชา โดยคณะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านของอาจารย์ประจำคณะ

เอกสารอ้างอิง

- [1] McClelland, David C. 1973. Testing for Competence Rather Than Intelligence. *American Psychologists*. 28 (1), 1-14.
- [2] Boyatzis, Richard E. 1982. *The Competent Manager : A Model for Effective Performance*. New York : John Wiley & Sons.
- [3] Spencer, Jr., L.M., & Spencer, S.M. 1993. *Competence at Work : Models for Superior Performance*. New York : John Wiley & Sons.
- [4] นิสตาร์ก เวชยานนท์. 2550. *Competency Model กับการประยุกต์ใช้ในองค์กรไทย*. กรุงเทพฯ : กราฟิโก ซิสเต็มส์.
- [5] มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2554. *คู่มือสมรรถนะ*. ค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2555, จาก http://personnel.mju.ac.th/edoc/competency/Competency_handbook_June11.pdf
- [6] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548. *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการ (พ.ศ. 2548- 2551)*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- [7] สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550. *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษายานในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- [8] คณะทำงานโครงการสมรรถนะ, สำนักงาน ก.พ. 2548. *คู่มือสมรรถนะราชการพลเรือนไทย*. กรุงเทพฯ : พี.เอ.อีฟวิ่ง,
- [9] อังคินันท์ อินทรกำแหง และทัศนาว ทองภักดี. 2549. *การพัฒนารูปแบบสมรรถนะด้านผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เอกชน และในกำกับของรัฐ*. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2549.
- [10] พิสมัย พวงคำ. 2551. *สมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [11] สุรวุฒิ ยัญญลักษณ์. 2550. *การพัฒนาสมรรถนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุซญ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- [12] พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พรทิพย์ แข็งขัน. 2551. *สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- [13] Thach, Elizabeth C. and Murphy, Karen L. 1995. *Competencies for Distance Education Professionals*. Educational Technology Research and Development, 43 (1), 57-79.

- [14] โสภณ เพ็ชรพวง. 2552. สมรรถนะและ
คุณลักษณะของผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา
ที่พึงประสงค์ตามเจตจำนงการปฏิรูปการศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- [15] เยาวมาลย์ หุ่นวิวัฒน์. 2545. การศึกษาขีดความ
สามารถของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
กรณีศึกษาสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา. โครงการบัณฑิตศึกษา
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- [16] Bailie, Jeffrey L. 2006. Effective distance
education competencies as perceived by
online university faculty and students.
NOVA SOUTHEASTERN UNIVERSITY.
Retrieved October 2, 2011, from
<http://gradworks.umi. com/>
- [17] สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน,
2550. คู่มือสมรรถนะราชการพลเรือนไทย
(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ :
แมนไคเนต์ มีเดีย.
- [18] รวีวรรณ เผ่ากัณหา. 2548. สมรรถนะทางการ
บริหารของผู้บริหารระดับภาควิชา สาขาวิชา
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [19] จิระเสกข์ ตริเมธสุนทร และณัฐวุฒิ
โรจน์นิตติกุล. 2552. การศึกษาเปรียบเทียบ
การพัฒน่องค์ความรู้ ในสถาบันอุดมศึกษา
ภาครัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
8(2), 53-67.

*A Comparative Study of Campus Administration in Rajamangala
University of Technology Tawan-ok*
การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการของวิทยาเขตฯ
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

Chaloei kongpreephan¹ Jirasek Trimetesoonorn² and Phadungchai Pupat³

เฉลย คงปริพันธ์¹ จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร² และ ผดุงชัย ภูพัฒน์³

¹Doctoral student of Department Industrial Education

²Assistant Professor of Department Business Administration and Management
Administration and Management College

³Lecturer of Department Industrial Education

Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
loeicolor@hotmail.com, ktjirase@kmitl.ac.th and pdc_2500yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ประชากร คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ปีการศึกษา 2551 จำนวน 869 คน และกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 269 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางของ Krejcie & Morgan และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมี ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จำนวน 16 ข้อ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบ วิทยาเขต การบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

Abstract

The purpose of this study is to compare campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok University. Population includes 869 personnel in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in the academic year 2008. Samples are 269 personnel in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in the academic year 2008 selected by means of criteria according to Krejcie & Morgan Table and Stratified Random Sampling. Research tools are questionnaires comprised of 2 parts: Part 1 is a questionnaire for respondent general profiles containing 3 checklist items; Part 2 is a questionnaire containing 16 questions about the administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok rated with a 5-point rating scale. Data analysis was made using statistics, frequency, percentage, and One Way Anova Analysis of Variance.

The study results reveal that personnel in Rajamangala University of Technology Tawan-ok have different opinions towards the overall administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok with statistical significance at the level of ≤ 0.01 .

Keywords: Comparative, Campus, administration, Rajamangala Technology Tawan-Ok University

1. Background and Rationale

Globalization has entirely influenced changes in terms of economy, society, politics and culture, leading to a reorganization of the world economy and cooperation among groups of trade rival countries [1]. Serious competitions on trade economy caused organizations to expect higher education institutes' roles in preparing and developing potential and competent workforce aimed at embarking into the changing environment of the future world, both passively and actively to dictate the economy and society in both public and private sectors [2]. Higher educational institutes can dictate the economy and society because they are the main sources of multi-disciplines and the centers of a massive amount of knowledgeable and capable scholars. Therefore, the very important role of higher educational institutes is to act as a 'change Agent' who leads the country towards a desirable society [3].

With the roles of higher educational institutes mentioned above, the number of higher educational students worldwide has increased more than 6 folds over 3 decades. In Thailand, higher educational institutes increased from 532 in 1987 to presently 871 and the quantity of higher educational students of the nation increased from about 890 thousand to 1.9 million over the same period [3]. As workforce producing units, Higher educational institutes have defined 4 main tasks consistently with the their roles and social expectations towards them as follows: 1) To produce and develop workforce at middle and high levels, 2) To conduct researches for knowledge creation and development, 3) To provide academic services to the society, and 4) To maintain arts and culture[1].

The rapidly increased number of higher education institutes has posed workforce quality and workforce production problems, driving the establishment of 'Higher Education Reforms' to have institutes align themselves to social

expectations and become a major mechanism for driving country developments in various areas, and scholarly power sources that develop and strengthen communities, the society and country, as well as enhancing the abilities to compete with other countries. Higher educational institutes, therefore, should be highly dynamic and dexterous [4]. Accordingly the reformative way to increase the efficiency of Thai higher education according to Article 36 of the National Education Act B.E. 2545 (2002) requires the Higher Education Committee to consider and propose policies, development plans, and higher educational standards in alignment with the requirements of the national economic and social development plan by taking into account the independence and academic excellence of degree schools in respond to the academic excellence directions of higher educational institutes. Thus, most strategic purposes defined by higher educational institutes are aimed at producing socially valuable personnel and proposing scholarly achievements that dictate social directions into a correct path. Personnel, the society, communities, sponsors, supporters, graduate employers, and academic service clients take part in defining policies and directions for universities [5].

Rajamangala University of Technology University is a science and technology institute established under the Act of Rajamangala University of Technology University B.E. 2548 (2005), one of the institutes who has been administering vocational degree education expertly for a long period of time in Thailand. With its upgrade to become Rajamangala University of Technology Tawan-ok, the newly-formed varsity is needed to get itself adapted and prepared to keep up with the rapidly occurring changes and ensure that its strategic management be in line with the national strategies. A comparative study of management conditions of Rajamangala University of Technology Tawan-ok through the management process of [6] comprised of P O L C, namely 1) Planning 2) Organizing 3)

Leading, and 4) Controlling, would become beneficial in terms of data for further development of Rajamangala University of Technology Tawan-ok in the future.

2. Research Purposes

To compare campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok.

3. Research Conceptual Framework

The research conceptual framework employed by the researchers is as follows:

3.1 Management based upon the roles and duties of the university in 4 areas [8] as follows: 1) Educational Management 2) Research, Inventive and Innovative Management 3) Social Academic Service Management, and 4) Religious, Arts and Cultural and Environmental Maintenance.

3.2 Management strategy based upon the conceptual framework of [6] comprised of 4 stages as follows: 1) Planning 2) Organizing 3) Leading, and 4) Controlling.

4. Research Scope

4.1 Population and Sample Group

Population includes 869 personnel in 4 campuses of Rajamangala University of Technology Tawan-ok in the academic year 2008.

Sample group includes 269 personnel in 4 campuses of Rajamangala University of Technology Tawan-ok in the academic year 2008 selected by the criteria of Krejcie & Morgan's sample determination table and Stratified Random Sampling.

4.2 Studied Variables

Variables for the study are the management conditions of Rajamangala University of Technology Tawan-ok comprised of the following 4 areas:

1) Educational Management, consisting of 1.1) Planning 1.2) Organizing 1.3) Leading, and 1.4) Controlling.

2) Research, Inventive and Innovative Management, consisting of 1.1) Planning 1.2) Organizing 1.3) Leading, and 1.4) Controlling.

3) Social Academic Service Management, consisting of 1.1) Planning 1.2) Organizing 1.3) Leading, and 1.4) Controlling.

4) Religious, Arts and Cultural and Environmental Maintenance, consisting of 1.1) Planning 1.2) Organizing 1.3) Leading, and 1.4) Controlling.

5. Research Tools

The tools used in this research are questionnaires consisting of 2 following parts:

Part 1: A questionnaire about respondent general profiles containing 3 checklist items.

Part 2: A questionnaire about campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok containing 16 items rated with a 5-point rating scale.

6. Data Analysis

1) Part 1 questionnaires about respondent general profiles were analyzed using statistics, frequency and percentage.

2) A comparative analysis of opinions towards campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok was conducted using One Way Anova Analysis of Variance.

7. Analysis Results

7.1 Analysis results of respondent general profiles

Table 1: General Profiles of Sample Group

No.	Description	Quantity	Percentage
1	Position and duty		
	1.1 Management or Caretaker	53	19.70
	1.2 Teacher, Lecturer or Instructor	146	54.30
	1.3 Varsity staff	70	26.00
	Total	269	100
2	Work Experience		
	2.1 Up to 10 years	32	11.90
	2.2 11 – 20 years	115	42.80
	2.3 21 years up	122	45.40
	Total	269	100
3	Campus		
	3.1 Chakrabongse	38	14.10
	Bhuvanarth	67	24.90
	3.2 Chantaburi	130	48.00
	3.3 Bangpra	34	12.60
	3.4 Uthenthawai		
	Total	269	100

According to Table 1, it was found that most of the samples were teachers, lecturers and instructors for 146 persons, followed by varsity staff for 70 persons, and lastly by management or caretakers for 53 persons, accounting to 45.40, 26.00, and 19.70 percent respectively.

Considering work experience, it was found that most of the samples were 21 years up at 122 persons, followed by 11–20 years for 115 persons, and lastly by up to 10 years at 32 persons, accounting to 54.30, 42.80, and 11.90 percent respectively.

Considering campuses, it was found that most of samples work at the center, namely Rajamangala University of Technology Tawan-ok Bangpra Campus, for 130 persons, accounting to 48.00 percent, followed by the second, Chantaburi campus, for 67 persons, accounting to 24.90 percent, and the third, Chakrabongse Bhuvanarth Campus, for 38 persons, accounting to 14.10

percent, and the last one, Uthenthawai Campus, for 34 persons, accounting to 12.60 percent.

7.3 Comparison of Campus Administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok Classified by Campus

Table 2: Comparison of Campus Administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok Classified by Campus

Sources of Variation	SS	df	MS	F	Sig
Between Group Differences	27.33	3	9.110	96.04	0.00 *
Within Group Differences	25.15	265	9.49E-02		
Total	52.48	268			

**p 0.01

According to Table 2, it was found that each of the Rajamangala University of Technology Tawan-ok campuses has different campus administration with statistical significance of 0.01. The researchers further conducted a paired difference test using LSD method. The results are as shown in Table 3.

Table 3: Comparison of Paired Differences Using LSD for Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Overall Campus Administration

Campus	Mean differences between 2 groups (Mean Difference (I-J))				
	Mean ($\bar{X}$)	Chantaburi	Chakrabongse	Bangpra	Uthenthawai
		3.78	3.72	3.27	2.82
Chantaburi	3.78	-	0.06	0.51*	0.96 *
Chakrabongse	3.72		-	0.45 *	0.90 *
Bhuvanarth					
Bangpra	3.27			-	0.45 *
Uthenthawai	2.82				-

*p 0.05

According to Table 3, Chakrabongse Bhuvanarth, Chantaburi and Uthenthawai campuses have differently with statistical significance of 0.05. Personnel based in Bangpra campus have opinions towards the comparison of Rajamangala University of Technology Tawan-ok's overall campus administration in Bangpra Campus less ($\bar{x} = 3.27$) than those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus ($\bar{x} = 3.72$) and Chantaburi campus ($\bar{x} = 3.78$), but have a level of opinions towards the comparison of Rajamangala University of Technology Tawan-ok's overall campus administration higher ($\bar{x} = 3.27$) than those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.82$).

Chakrabongse Bhuvanarth campus has higher campus administration than Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05.

Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Chantaburi campus has overall campus administration different from the personnel based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Personnel based in Chantaburi campus has the level of opinions towards Rajamangala University of Technology Tawan-ok's overall campus administration higher ($\bar{x} = 3.78$) than those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.82$).

Table 4: Comparison of Paired Differences Using LSD for Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Overall Campus Administration

Sources of Variation	SS	df	MS	F	Sig
Between Group Differences	12.42	3	4.14	15.14**	.000 *
Within Group Differences	72.46	265	0.27		
Total	84.88	268			

**p 0.01

According to Table 4, it was found that Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel have different opinions towards campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational

management with statistical significance of 0.01. The results were further tested using LSD paired differences as shown in Table 5.

Table 5: Comparison of Paired Differences Using LSD for Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Overall Campus Administration in Educational Management Area

Campus	Mean differences between 2 groups (Mean Difference (I-J))				
	Me an ($\bar{x}$)	Center 3.36	Chakrab ongse 3.44	Chant aburi 3.77	Uthenth awai 3.08
Bangpra	3.36	-	0.07	0.40 *	0.29 *
Chakrabongse Bhuvanarth	3.44			0.30 *	0.37 *
Chantaburi	3.77				0.70 *
Uthenthawai	3.08				-

*p 0.05

According to Table 5, Personnel based in the center of Rajamangala University of Technology Tawan-ok have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management different from those based in Chantaburi and Uthenthawai campuses with statistical significance of 0.05. Personnel based in the center of Rajamangala University of Technology Tawan-ok have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management less ($\bar{x} = 3.36$) than those based in Chantaburi campus ($\bar{x} = 3.77$), but higher than Uthenthawai campus ($\bar{x} = 3.08$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management different from that of those based in Chantaburi and Uthenthawai campuses with statistical significance of 0.05. Those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in

Rajamangala University of Technology less ($\bar{x} = 3.44$) than that of those based in Chantaburi campus ($\bar{x} = 3.77$), but higher than Uthenthawai campus ($\bar{x} = 3.08$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management higher ($\bar{x} = 3.77$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 3.08$).

Table 6: Comparison of Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Campus Administration in Research, Inventive and Innovative Management Area

Sources of Variation	SS	df	MS	F	Sig
Between Group Differences	39.06	3	13.02	63.69**	0.000 *
Within Group Differences	54.18	265	0.20		
Total	93.24	268			

**p 0.01

According to Table 6, it was found that Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel have different opinions towards campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of Inventive and Innovative Management with statistical significance of 0.01. The results were further tested using LSD paired differences as shown in Table 7.

Table 7: Comparison of Paired Differences Using LSD for Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Overall Campus Administration in Inventive and Innovative Management Area

Campus	Mean differences between 2 groups (Mean Difference (I-J))				
	Mean (X)	Center	Chakrabongse	Chantaburi	Uthenthawai
Bangpra	3.25	-	0.46 *	0.52 *	0.07 *
Chakrabongse					
Bhuvanarth	3.71			0.07	1.14 *
Chantaburi	3.77				1.21 *
Uthenthawai	2.56				-

*p 0.05

According to Table 7, Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of educational management higher ($\bar{x} = 3.77$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 3.08$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of research, inventive and innovative management different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of research, inventive and innovative management higher ($\bar{x} = 3.71$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.56$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of research, inventive and innovative management different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of research, inventive and innovative management higher ($\bar{x} = 3.77$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.56$).

Table 8: Comparison of Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Campus Administration in Research, Inventive and Innovative Management Area

Sources of Variation	SS	df	MS	F	Sig
Between Group Differences	53.09	3	17.70	172.66**	0.000 *
Within Group Differences	27.16	265	0.10		
Total	80.25	268			

**p 0.01

According to Table 8, it was found that Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel have different opinions towards campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services with statistical significance of 0.01. The results were further tested using LSD paired differences as shown in Table 9.

Table 9: Comparison of Paired Differences Using LSD for Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Overall Campus Administration in Social Academic Services Area

Campus	Mean differences between 2 groups (Mean Difference (I-J))				
	Mean ($\bar{x}$)	Center 3.21	Chakra bongse 3.84	Chantaburi 3.80	Uthenthawai 2.45
Bangpra	3.21	-	0.63 *	0.59 *	0.76 *
Chakra bongse				0.04	1.39 *
Bhuvanarth	3.84				
Chantaburi	3.80				1.35 *
Uthenthawai	2.45				-

*p 0.05

According to Table 9, Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in the center have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services different from that of those based in Chakrabongse Bhuvanarth, Chantaburi, and Uthenthawai campuses with statistical significance of 0.05. Those based in Bangpra campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services less ($\bar{x} = 3.21$) than that of those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus ($\bar{x} = 3.84$) and Chantaburi campus ($\bar{x} = 3.80$), but higher than that of Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.45$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services higher ($\bar{x} = 3.84$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.45$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of social academic services higher ($\bar{x} = 3.80$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.45$).

Table 10: Comparison of Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Campus Administration in Religious, Arts and Cultural, and Environmental Maintenance Area

Sources of Variation	SS	df	MS	F	Sig
Between Group Differences	52.20	3	17.40	165.71**	0.00 *
Within Group Differences	27.83	265	0.11		
Total	80.03	268			

**p 0.01

According to Table 10, it was found that Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel have different opinions towards campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and

cultural, and environmental maintenance with statistical significance of 0.01. The results were further tested using LSD paired differences as shown in Table 11.

Table 11: Comparison of Paired Differences Using LSD for Rajamangala University of Technology Tawan-ok's Overall Campus Administration in Religious, Arts and Cultural, and Environmental Maintenance Area

Campus	Mean differences between 2 groups (Mean Difference (I-J))				
	Mean ($\bar{x}$)	Center 3.21	Chakra bongse 3.83	Chantaburi 3.80	Uthenthawai 2.45
Bangpra	3.21	-	0.61 *	0.58 *	0.77 *
Chakrabongse					
Bhuvanarth	3.83			0.03	1.38*
Chantaburi	3.80				1.35 *
Uthenthawai	2.45				-

*p 0.05

According to Table 11, Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Bangpra campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and cultural, and environmental maintenance different from that of those based in Chakrabongse Bhuvanarth, Chantaburi, and Uthenthawai campuses with statistical significance of 0.05. Those based in Bangpra campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and cultural, and environmental maintenance less ($\bar{x} = 3.21$) than that of those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus ($\bar{x} = 3.83$) and Chantaburi campus ($\bar{x} = 3.80$), but higher than that of Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.45$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and cultural, and environmental maintenance different

from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and cultural, and environmental maintenance higher ($\bar{x} = 3.83$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.45$).

Rajamangala University of Technology Tawan-ok personnel based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and cultural, and environmental maintenance different from that of those based in Uthenthawai campus with statistical significance of 0.05. Those based in Chantaburi campus have a level of opinions towards the campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok in terms of religious, arts and cultural, and environmental maintenance higher ($\bar{x} = 3.80$) than that of those based in Uthenthawai campus ($\bar{x} = 2.45$).

8. Discussion

According to the research results of the comparative study of campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok, personnel based on Bangpra campus have a level of opinions on the comparison of the university's overall campus administration less ($\bar{x} = 3.27$) than that of those based in Chakrabongse Bhuvanarth campus ($\bar{x} = 3.72$) and Chantaburi campus ($\bar{x} = 3.78$), but have a level of opinions on the comparison of the university's overall campus administration higher ($\bar{x} = 3.27$) than that of those based in Uthenthawai ($\bar{x} = 2.82$). It was found that those campuses with a higher educational management mission standard yield higher campus administration in Rajamangala University of Technology Tawan-ok. [8] This is consistent with the Ministry of Education's announced educational standard that the higher

education mission management standard and [9] implementation the four areas of the higher education mission on a balanced fashion with cooperated synergy from every part of communities and [9] the society for knowledge management has key indicators as follows: 1) Availability of modern and flexible courses and pedagogy that are relevant to diversified needs of institutions and the society 2) Availability of development and application of new knowledge that expand the knowledge border and intellectual property linked to the economic social, cultural and environmental systems based on the potentials of institution types 3) Availability of modern and appropriate academic services that are relevant to the social needs based on the expertise level of individual institution types, and 4) Availability of conservation, restoration, continuance, development and publicity of cultures and indigenous wisdoms to enhance knowledge, understanding and pride in being Thai, with appropriate adaptive use of foreign cultures.

9. Suggestions

9.1 Suggestions for application of research results

1) Schools under Rajamangala University of Technology Tawan-ok can make use of the information in developing strategic, development plans for developing their assessment methods.

2) Schools under Rajamangala University of Technology Tawan-ok can make use of the information in developing strategic, development plans for developing their assessment methods.

3) The research results can be used by the schools in developing the administration of Rajamangala University of Technology Tawan-ok.

9.2 Suggestions for further research

1) Administration should be studied using qualitative research method to identify in-depth information about specific tasks, such as pedagogic provision, etc., of Rajamangala University of Technology Tawan-ok.

2) An administration model should be studied, or an administration development guidebook produced, for Rajamangala University of Technology Tawan-ok.

REFERENCES

- [1] Office of The Education Council. 2008. **Educational Development Framework During Tenth National Economic and Social Development Plan (2007-2011) Consistent With the National Education Plan (2002-2016)**. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House .
- [2] Pawit Thongrojana. 2006, The Higher Educational Institute Council and Tertiary Education Development, **HEC News**. 32(339) : p.16-20.
- [3] Siriwich Danothai.2006. **Strategic Management and Administrative Way in the Organization**. [Online]. Available: [http : //www. planning.kmutnb.at.th / data 121151. pdf](http://www.planning.kmutnb.at.th/data/121151.pdf).
- [4] Office of the Higher Education Commission. 2006. **University Standard Ranking for 2006** [Online]. Available: [http://webboard.mthai.com/5/2006-06-31/263834. html](http://webboard.mthai.com/5/2006-06-31/263834.html)
- [5] Uraipan Jenvanitchayanont. 1993. **Developing Academic Excellence Indexes for Faculty of Nursing, Mahidol University**. A thesis of master degree study in Higher Education Management Program , Graduate School, Chulalongkorn University
- [6] Stephen P. Robbins. 2007. **Management**. New York : Mc Graw - Hill.
- [7] Rajamangala Technology Tawan-Ok University. 2007. **Educational Management Development Plan of Higher Education of Rajamangala Technology Tawan-Ok University**. Chonburi. First Publish : Strategy Office.
- [8] Office of the Higher Education Commission. 2010. **Education Ministry's Notification Regarding High Education Standard**. Bangkok : Parbpim Limited Partnership
- [9] Yuthapong, Pakkapong. P. and Ratchadakorn P. 2011. **Practical Skills in Accordance with the Teacher professional Standard of the 2003 Teacher of Nongchok District, Bangkok**. Journal of Industrial Education. (10) Special, P. 20-27.

*A Study of The Implementation of Quality Assurance of Rajamangala
Universities of Technology*

การศึกษาผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

Kitchar Chaithanu¹, Phadungchai Pupat² and Panpet Chininton³

กิจจา ไชยหนู¹ ผดุงชัย ภูพัฒน์² และ ปานเพชร ชินินทร³

¹Doctoral student of Department Industrial Education

²Lecturer of Department Industrial Education

Faculty of Industrial Education

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

³Assistant Professor, Faculty of Engineering, Rajamangala University Of Technology Thanyaburi

kitchar_2@hotmail.com, pdc_2500@yahoo.com and pchininthorn@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study the implementation of quality assurance of Rajamangala Universities of Technology (RMUTs). The data sources were the quality assessment documents from 9 Rajamangala Universities of Technology comprising the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) and the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) in academic year 2008. The instruments employed for this research were recording forms. Data collection was the analysis of documents. The data analysis was undertaken by the employment of frequency, percentage, arithmetic mean, and standard deviation of the internal and external auditing. The effective performance of the four administration aspects: teaching and learning, research, academic services, and preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments from 9 Rajamangala Universities of Technology. And it was classified as very good, good, and fair levels.

It was found that the holistic implementation of RMUTs' quality assurance was at good level. When considering each aspect individually, both OHEC and ONESQA mutually agreed to rate a good level for teaching learning and. ONESQA pointed out that research was at fair level while OHEC showed that it was at good level. From both organizations' reports, academic services and nurturing arts, cultural heritage and environments were at very good level.

Keywords : Implementation of quality Assurance of Rajamangala Universities. of Technology.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แหล่งข้อมูล คือ เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งแบ่งเป็น เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ปีการศึกษา 2551 และเอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปีการศึกษา 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึก การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การวิเคราะห์เอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คำนวณหา ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพภายนอกและคุณภาพภายใน และนำผลการบริหารงานทั้ง 4 ด้านประกอบด้วยด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการ

บริการวิชาการ และด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง และนำผลมาจัดระดับคุณภาพเป็น ระดับดีมาก ระดับดี และระดับพอใช้ของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพของของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดเรียนการสอนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการวิจัยผลการประเมินคุณภาพภายนอกของจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ และผลการประเมินคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระดับดี ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน และด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง

1. INTRODUCTION

Rajamangala Universities of Technology are education and research institutes offering both academic and higher vocational education and following their four main missions: teaching and learning, research, academic services, and preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments. They play a vital role in promoting and supporting the development of the country, especially on educating graduates, developing the middle and high levels of manpower responsive to the nation's needs towards the appropriate and right direction of its development ready to effectively serve societies. Using the same Act and having the four main missions, the nine RMUTs have to designate the direction and the format of their management to lead their organizations to reach the expected goals that are beneficial to people and the nation as the whole.

From the background and needs, and under the same Act, each of the nine RMUTs has its own ministerial regulations and declarations in the Royal Thai Government Gazette in establishing its structure and organizations relevant to its resources, number of organizations, location, and ability to offer academic services to communities. Besides, the nine RMUTs have undertaken their work for four years, and the researcher has a question if the roles of Presidents, Vice Presidents, Deans, Vice

Deans, Directors and administrators under different contexts and structures affect the achievement of their four main missions as said in the RMUT Act, Code7.

Consequently, the researcher is interested in studying the implementation of nine RMUTs' implementation of quality assurance that affects their performances under the RMUT Act in B.E. 2548 to help the universities develop their missions in all respects so that their growth will be qualified, consistent, and sustainable. This can be employed for a better, more effective and successful administration.

2. THE RESEARCH PURPOSE

The purpose of this research was to study the implementation of quality assurance of Rajamangala Universities of Technology (RMUTs).

3. THE CONCEPTUAL FRAMEWORK OF RESEARCH

This research aims to study the implementation of quality assurance of nine Rajamangala Universities of Technology according to the conceptual framework said in the Royal Thai Government Gazette, Code 7 RMUT Act. comprising teaching and learning, research, academic services, and preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments.[3],[8]

4. RESEARCH METHODOLOGY

In studying the implementation of quality assurance of nine Rajamangala Universities of Technology, the researcher studied the assessed documents of the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) and the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) in academic year 2008. The data was collected, analyzed and discussed the results in order to do each stage.

5. DATA SOURCES

In undertaking this research, the researcher studied the appraisal documents as follows:

5.1 The external auditing report of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) of nine RMUTs in academic year 2008

5.2 The internal auditing report of the Office of Higher Education Commission (OHEC) of nine RMUTs in academic year 2008

6. RESEARCH INSTRUMENTS

The instruments employed in this study were the recording forms.

7. DATA COLLECTION;

The researcher sent the letters by post to request the external assessment and internal auditing reports of nine RMUTs in academic year 2008 from the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) and the internal auditing report of the Office of Higher Education Commission (OHEC) respectively and obtained the documents from both organizations.

8. DATA ANALYSIS AND STATISTICS DEVICES

The researcher undertook the data analysis and presented it in the following tables with explanation as follows:

8.1 Data analysis of nine RMUTs' implementation of quality assurance was undertaken and based on the internal auditing report of the Office of Higher Education Commission (OHEC) in academic year 2008. The criteria comprised score range, ranking, and levels of performance of the four administration aspects: teaching and learning, research, academic services, and preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments.

Score range	Meaning
2.51 - 3.00	means very good
2.01 - 2.50	means good
1.51 - 2.00	means fair
1.00 -1.50	means poor

8.2.Data analysis of nine RMUTs' implementation of quality assurance was undertaken and based on the external auditing report of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) in academic year 2008. The criteria comprised score range, ranking, and levels of performance of the four administration aspects: teaching and learning, research, academic services, and preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments.

Score range	Meaning
3.51 - 4.00	means very good
2.75 - 3.50	means good
1.51 - 2.74	means fair
1.00 -1.50	means poor

9. FINDINGS

It was found that the holistic implementation of RMUTs' quality assurance was at good level with the average scores of the

internal auditing report of the Office of Higher Education Standards and Quality Assessment at Education Commission at 2.49 and of the external auditing report of the Office of National 3.29 as shown in the following tables.

10. RESEARCH RESULT

10.1 Table shows the results of the evaluation of nine RMUTs in academic year 2008.

Table 1 Shows the average scores and the implementation of quality assurance of nine RMUTs according to the OHEC internal auditing in academic year 2008.

Names of RMUT	Teaching & Learning		Research		Academic Services		Preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments		Average of the 4 respects		Ranking
	scores	level	scores	level	scores	level	scores	level	scores	level	
1. Thanyaburi	2.53	Very good	2.67	Very good	2.83	Very good	2.74	Very good	2.69	Very good	1
2. Krungthep	2.50	good	2.50	good	2.40	good	3.00	Very good	2.60	Very good	5
3. Phra Nakhon	2.53	Very good	2.14	good	2.80	Very good	3.00	Very good	2.62	Very good	4
4. Suvarnabhumi	2.40	good	2.50	good	2.80	Very good	3.00	Very good	2.68	Very good	2
5. Rattanakosin	2.33	good	2.13	good	2.50	good	2.33	good	2.32	good	6
6. Lanna	1.83	fair	2.00	fair	2.00	fair	3.00	Very good	2.21	good	7
7. Isan	2.25	good	2.50	good	2.75	good	3.00	Very good	2.63	good	3
8. Tawan-ok	1.80	fair	2.25	Very good	2.11	good	2.50	good	2.17	good	8
9. Srivijaya	1.92	fair	2.75	Very good	2.82	Very good	3.00	Very good	2.62	Very good	4
Average	2.27	good	2.40	good	2.53	Very good	2.75	Very good	2.49	good	

Table 2: Shows the average scores and the implementation of quality assurance of nine RMUTs according to the ONESQA external auditing in academic year 2008.

Names of RMUT	Teaching & Learning		Research		Academic Services		Preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments		Average of the 4 respects		Ranking
	scores	level	scores	level	scores	level	scores	level	scores	level	
1. Thanyaburi	3.50	good	3.00	high	3.75	Very good	4.00	Very good	3.53	Very good	2
2. Krungthep	3.67	Very good	2.40	fair	3.00	good	4.00	Very good	3.25	good	5
3. Phra Nakhon	3.67	Very good	2.80	high	4.00	Very good	4.00	Very good	3.66	Very good	1
4. Suvarnabhumi	3.17	good	2.60	fair	3.29	good	3.50	good	3.13	good	7
5. Rattanakosin	3.67	Very good	2.20	fair	3.54	Very good	4.00	Very good	3.37	good	4
6. Lanna	3.00	good	2.60	fair	3.54	Very good	3.50	good	3.13	good	7
7. Isan	3.00	good	2.80	high	3.75	Very good	4.00	Very good	3.24	good	6
8. Tawan-ok	3.17	good	2.20	fair	3.13	good	3.00	good	2.87	good	8
9. Srivijaya	3.50	good	2.82	high	3.75	Very good	4.00	Very good	3.43	good	3
Average	3.37	good	2.60	fair	3.53	Very good	3.78	Very good	3.29	good	

10.2 A chart comparing the level of quality of nine RMUTs in academic year 2008.

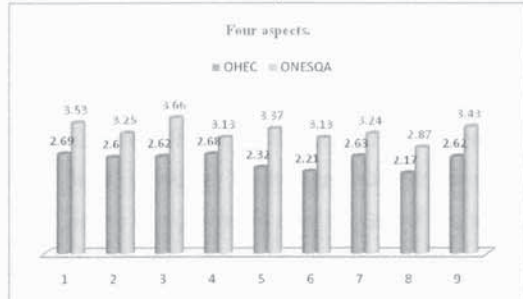

Diagram 1: Shows the analysis of assessment documents on four aspects.

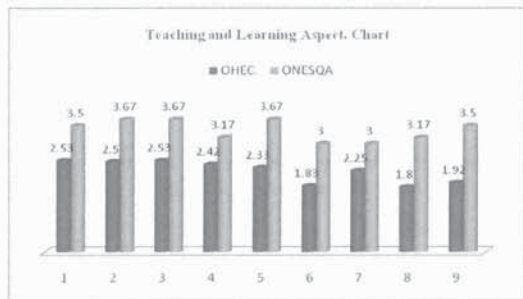

Diagram 2: Shows the analysis of assessment documents on teaching and learning aspect.

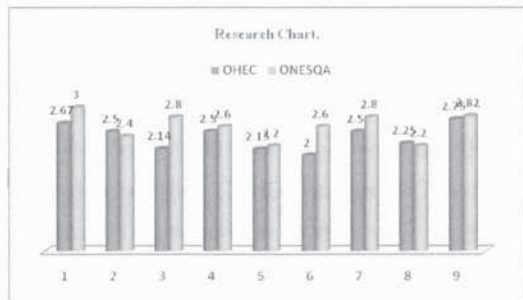

Diagram 3: Shows the analysis of assessment documents on research

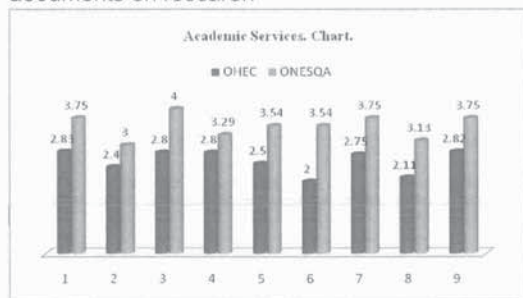

Diagram 4: Shows the analysis of assessment documents on academic services.

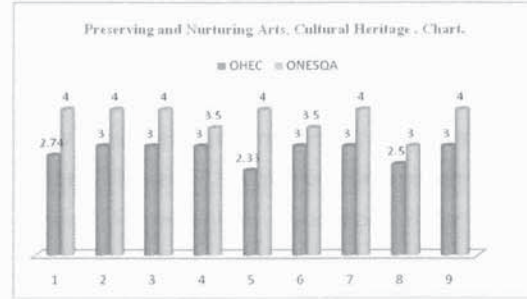

Diagram 5: Shows the analysis of assessment documents on preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments.

11. DISCUSSION

The study reveals RMUTs' implementation of quality assurance in the past four years. Through the document analysis of the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) and the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) in academic year 2008, it was found that the holistic administration in four aspects was at good level. This was because RMUTs was raised from Rajamangla Institute of Technology (RIT) and needed time to adapt themselves. Besides, RMUTs still keep their old organization traditions and the performance of the university missions was not outstanding. The learning and teaching process including most of the curriculums of RMUTs are similar to those of RIT. The undertaken of each respect can be discussed as follows.

11.1 Learning and teaching aspect

According to the document analysis of the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) and the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) on learning and teaching aspect, it showed that

RMUTLs' graduate quality was at good level. This was because all RMUTs have managed the learning and teaching according to their policies and missions. Teachers have responsibility towards their teaching. Besides, the curricula, and learning and teaching management were similar, systematic and explicit. This will lead to an effective academic management which responds the idea of Ampha Bunchuay [1],[2] saying that an effective academic management vitally depends on administrators who have to be alert in administering academic work and deeply understand its nature and management process.

11.2 Research conducting aspect

According to the document analysis of the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) and the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) on research conducting aspect, it showed that the performance was at fair level. This reveals that some of RMUTs lack a clear direction of research management. This was because RMUTs were new universities, teachers still have heavy teaching loads, little budget was allocated to this mission, and most staff lack skill in research conducting. These correspond to the idea of Tanawan Sukkasem [6] who undertook a research on The Research Management of Ratchapht Phetchabun University. The result of the research showed that the most important part of successfully developing the university research quality by the research management system consisted of four systems: 1) the development of research questions, 2) the development of research proposals, 3) research follow up and support, and 4) research dissemination.

11.3 Academic service aspect

According to the document analysis of the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) and the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) on academic service aspect, it showed that the holistic performance was at very good level. This reveals that issuing a clear policy, having strategic plans and procedures, and having the organization responsible to this mission, will lead to a better performance towards academic services to communities in both policy and practice levels. These agree to the idea of Suchada Thongsuphapol [5] conducting a research on Academic Services to Communities according to the Realization of Administrators, Experts, and Project Managers. The result was that most administrators gave importance to academic services to communities by realizing that the university is the center of academic knowledge and higher vocation that support locals, communities and the nation.

11.4 Preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments.

According to the document analysis of the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) and the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) on preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments, it showed that the holistic performance was at very good level. This reveals that there is a well designation of practical plans and policies, and the establishment of responsible organization on preserving and nurturing arts, cultural heritage and environments. These will help raise the performance towards this respect to high level. This agrees to the research of Thip among Launpuckavat [7] undertaking the study on the

Format of Preserving and Nurturing Arts and Cultures in higher education institutes. The result was that preserving and nurturing arts, cultures should be clearly stated in the philosophies of higher education institutes.

12. SUGGESTION:

12.1 Suggestions on the application

According to the document analysis of the internal auditing of the Office of Higher Education Commission (OHEC) and the external auditing of the Office of National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA) toward nine RMUTs, it showed that there was diversity in carrying out their missions. This difference can be exploited to develop all the four aspects by employing the strengths of the others.

12.2 Recommendations for further study

1. The results of this research should be exploited to find the format of administration which is an important factor in undertaking the university missions in four aspects. Besides, studying research on administration and management using new theories of Schermerhorn comprising planning, organization, leading and controlling or other theories will also helpful.

2. There should be a follow up appraisal of stakeholders of nine RMUTs' implementation of quality assurance.

3. For data collection, other techniques should be also employed along with such as interviewing or participatory observation.

REFERENCES

- [1] Ampha Bunchuay. 2537. **"Academic Administration in the School"** (3rd ed.). Bangkok. IOS Printing .
- [2] Kanchana Bunphak . 2008 **"Principle' Management at at Aprivate Vocational Schools in Songkhla Province Thailand."** Thesis of Philosophiae Doctor . of Industry Education, Department of Vocation Education Administration, Graduate School, King Mongkhut's Instituted of Technology Ladkrabang
- [3] Office of Higher Education Commission. **RMUT Act. 2548 (2008)**
- [4] Stebbing, Lionel.(1993).**Quality management in the service industry.** Great Britain : Ellis Horwood. Homewoos, Illinois USA. Richars D. Irwin,inc.
- [5] Suchada Thongsupapol , 1992. **Chaing Mai University's community service as private by administrator, Experts and program coordinator** Thesis M.Ed. Non formal Education Chaing Mai University.
- [6] Tanawan Sukkasem , 2006. **The System of Administration and Management in Phetchabun Rajabhat University.** Research of Management Phetchabun Rajabhat University.
- [7] Thip anong Launpuckavat , 2003. **Model of cultural preservation management in higher education institution** Thesis D.Ed. Higher Education. At Srinakharinwirot University.
- [8] Tanu Kulacol, 1994. **Association of Private Higher Education Institute's development of Academic Quality.** APHEIT JOURNAL.,1 (1), 51-60.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความในวารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม

รศ.ดร.กัลยาณี จิตต์การุณย์	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี
รศ.ดร.คำรณ ศิริธนกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
รศ.ดร.ทิพย์เกสร บุญอำไพ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	ข้าราชการบำนาญ
รศ.ดร.ไพบุลย์ เกียรติโกมล	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี
รศ.ดร.ภัคพงศ์ ปวงสุข	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รศ.ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	ข้าราชการบำนาญ
รศ.ทวี เทศเจริญ	ข้าราชการบำนาญ
ผศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผศ.ดร.ทิวดี มณีโชติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผศ.ดร.วิไลวัลย์ อินทรไชยมาศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
รศ.กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.บรรจบ อรชร	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี
รศ.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผศ.จำลอง ศรีสุวรรณ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผศ.ประเสริฐ เคนพันคำ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผศ.ปิยะ ศุภราสวัสดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผศ.ไพฑูรย์ พิมพ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ดร.เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ดร.นฤมล รอดเนียม	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร
ดร.ลักขณา ศิริวรรณ	สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ดร.วิทยา เมฆขำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ใบสมัครเป็นสมาชิกวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....

สถานภาพ () ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ ของคณะกรรมการอุตสาหกรรม (สมัครฟรี)

() บุคลากรภายนอก หรือ นักศึกษา สาขาวิชา.....

() ๑ ปี ค่าสมาชิก ๕๐๐ บาท

() ๒ ปี ค่าสมาชิก ๙๐๐ บาท

() ๓ ปี ค่าสมาชิก ๑,๒๐๐ บาท

() ๕ ปี ค่าสมาชิก ๑,๕๐๐ บาท

มีความประสงค์ ขอสมัครเป็นสมาชิกวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม (Journal of Industrial Education)

สถานที่ติดต่อทางไปรษณีย์และสงวนสาร () ที่อยู่ปัจจุบัน () ที่ทำงาน

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

โทรศัพท์.....E-mail address.....

สถานที่ทำงาน.....

โทรศัพท์.....E-mail address.....

ชื่อ.....

(.....)

...../...../.....

การชำระเงิน

() ชำระเป็นเงินสด ที่งานการเงินและบัญชี

คณะกรรมการอุตสาหกรรม สจล.

() โอนเงิน เลขที่บัญชี 088-2-185-822 บัญชีออมทรัพย์

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาเทคโนโลยีฯ เจ้าคุณทหาร

ชื่อบัญชี นางยุพาพร มอโต

(ส่งเอกสารการโอนเงิน โทรสาร 0 2329-8435)

โปรดส่งใบสมัครที่ คุณจันทน์ ทรัพย์แสนดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง 1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง

กรุงเทพฯ 10520

โทรศัพท์ : 0 2329 8000 ต่อ 3720 โทรสาร 0 2329 8435

เว็บไซต์ : <http://www.inded.kmitl.ac.th/journal/>

<http://www.tci-thaijo.org/index.php/JIE>

อีเมล : journal@kmitl.ac.th

สามารถสมัครสมาชิกได้ทาง <http://www.inded.kmitl.ac.th/journal> (เพื่อสมาชิกได้ทราบถึงสถานะบทความของตัวเอง)

สมาชิกวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม
สมาชิกเลขที่
(IDF...../.....)
(IDS...../.....)
(WLD...../.....)
เริ่มเป็นสมาชิกตั้งแต่
...../...../.....
ปีที่.....เล่มที่.....ปี.....
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ /เลขที่.....
ลงวันที่.....
ลงชื่อ.....
(.....)
(สำหรับเจ้าหน้าที่)

แบบฟอร์มนำส่งบทความ
วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

๑. ชื่อบทความ

ภาษาไทย.....

ภาษาอังกฤษ.....

๒. ประเภทบทความ ☐ บทความวิจัย ☐ บทความวิชาการ

๓. กรณีเป็นบทความวิจัย ท่านได้รับทุนวิจัยจากหน่วยงานใด.....

๔. ชื่อ-สกุลเจ้าของบทความ หรือผู้แทนส่งบทความ.....

๕. สถานที่ติดต่อเจ้าของบทความหรือผู้แทนส่งบทความ (กรุณากรอกให้ชัดเจน)

๖. ลายมือชื่อและลายเซ็นของเจ้าของบทความร่วมในการยินยอมนำส่งบทความ

(กรุณาลงลายมือชื่อและลายเซ็นให้ครบทุกท่าน กรณีเป็นนักศึกษาให้หมายเหตุด้วยว่าท่านใดเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา)

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย ตัวบรรจง)	ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ ตัวบรรจง)	ลายเซ็น	หน่วยงาน	โทรศัพท์	E-mail
๑.					
๒.					
๓.					

๗. การรับรองบทความภาษาอังกฤษ และAbstract ของบทความภาษาไทย

รับรองโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ หรือเจ้าของภาษาแล้วเท่านั้น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

ทั้งนี้ไดลงนามไว้เป็นหลักฐาน

(ลงนาม).....(ผู้รับรองบทความ)

(ชื่อ-สกุล).....

(ว/ด/ป).....

๘. การรับรองบทความ

☐ ขอรับรองว่าบทความต้นฉบับนี้ยังไม่เคยได้รับการเผยแพร่และตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน

☐ ขอรับรองว่าบทความต้นฉบับนี้เคยได้รับการเผยแพร่และตีพิมพ์ที่อื่นแล้วคิดเป็น

ชื่อสิ่งตีพิมพ์.....ปีที่.....ฉบับที่.....เล่มที่.....เดือน.....ปี.....

๙. พร้อมแบบฟอร์มนี้ข้าพเจ้าได้แนบต้นฉบับบทความดังรายการต่อไปนี้ครบถ้วนแล้ว

☐ บทความต้นฉบับพร้อมชื่อเจ้าของบทความและเจ้าของบทความร่วมจำนวน ๑ ชุด

☐ บทความต้นฉบับไม่มีชื่อเจ้าของบทความและเจ้าของบทความร่วมจำนวน ๓ ชุด สำหรับผู้พิจารณาบทความ

☐ ของเปล่าขนาดเอ ๔ แบบขยายข้าง แสตมป์ราคา ๕ บาท (จำนวน ๖ ชุด)

๑๐. ผู้ส่งบทความจะต้องเสียค่าใช้จ่าย จำนวนเงิน ๑,๘๐๐ บาท เมื่อบอกเลิกการตีพิมพ์หลังจากกองบรรณาธิการดำเนินการแล้ว

หมายเหตุ ในกรณีที่ลายมือชื่อและลายเซ็นของเจ้าของบทความร่วมมีไม่ครบทุกท่าน ทางกองบรรณาธิการวารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

จะไม่รับพิจารณาบทความและจะจัดส่งต้นฉบับคืนแก่เจ้าของบทความ

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....เจ้าของบทความหรือผู้แทนส่งบทความ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บทความภาษาไทยให้ใช้ ตัวอักษรชนิด TH SarabunPSK ทั้งข้อความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ไม่เกิน 8 หน้า)

ตั้งค่าน้ำกระดาษ

- บน 1 นิ้ว หรือ 2.54 ซม.
- ล่าง 1 นิ้ว หรือ 2.54 ซม.
- ซ้าย 1 นิ้ว หรือ 2.54 ซม.
- ขวา 0.8 นิ้ว หรือ 2.03 ซม.
- ระยะระหว่างคอลัมน์ 0.3 นิ้ว หรือ 1.25 ซม.

ชื่อภาษาไทย (ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 ตัวหนา)

ชื่อภาษาอังกฤษ (ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 ตัวหนา)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14

ชื่อผู้เขียน¹ ผู้เขียนร่วม² ผู้เขียนร่วม³ (ภาษาไทย) ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา
ชื่อผู้เขียน¹, ผู้เขียนร่วม² and ผู้เขียนร่วม³ (ภาษาอังกฤษ) ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา

¹นักศึกษา/ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา.....คณะ.....

สถาบัน.....

²ตำแหน่งทางวิชาการ.....สาขาวิชา.....คณะ.....

สถาบัน.....

³ตำแหน่งทางวิชาการ.....สาขาวิชา.....คณะ.....

สถาบัน.....

ที่อยู่.....

Email: (3 ท่านใส่ติดกันด้วยเครื่องหมาย,)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 16 ตัวปกติ

บทคัดย่อ (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

เคาะ 5 ตัวอักษรทุกย่อหน้า (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

คำสำคัญ: ประมาณ 5 คำ (ระหว่างคำเคาะวรรค 2 ขนาดตัวอักษร 12 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

Abstract (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

เคาะ 5 ตัวอักษรทุกย่อหน้า (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

Keywords: ประมาณ 5 คำ (ให้ใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างคำ ขนาดตัวอักษร 12 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

ระยะห่างระหว่างคอลัมน์ 0.3 นิ้ว หรือ 1.25 ซม.

1. บทนำ (ตัวอักษรขนาด 16 ตัวหนา)

เคาะ 1 (เคาะ 5 ตัวอักษร)..... (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

(เคาะ 5 ตัวอักษร)..... (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

3. รูปแบบการจัดตารางและรูปภาพ (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

3.1 ตาราง (คำบรรยาย รายละเอียดในตาราง ใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวหนา)

(หัวข้อในตารางตัวหนา) (ให้สร้างตารางในคอลัมน์เท่านั้น) (ตารางแบบเปิด)

ตารางที่ 1 (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 12 ตัวปกติ).....

.....

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

3.2 รูปภาพ (ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา)

รูปที่ 1 ให้ใช้คำว่าเป็นที่, คำบรรยายได้ภาพใช้ขนาด 12 ตัวปกติ

จัดกึ่งกลางคอลัมน์

4. หัวข้อใหญ่ ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา

4.1 หัวข้อย่อย (ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา)

(เคาะ 6 ตัวอักษร)..... (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

4.2 หัวข้อย่อย (ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา)

(เคาะ 6 ตัวอักษร)..... (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

(ระหว่างหัวข้อไม่ต้องเว้นวรรค)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

กิตติกรรมประกาศ (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

(เคาะ 5 ตัวอักษร)..... (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

เอกสารอ้างอิง (ขนาดอักษร 16 ตัวหนา)

[1] (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ).....

[2].....

[3].....

[4].....

[5] เคาะวรรค 5 ตัวอักษร

[6].....

[7].....

บทความภาษาอังกฤษ ตัวอักษรชนิด TH SarabunPSK ทั้งข้อความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ไม่เกิน 8 หน้า)

ตั้งค่าน้ำกระดาษ

- บน 1 นิ้ว หรือ 2.54 ซม.
- ล่าง 1 นิ้ว หรือ 2.54 ซม.
- ซ้าย 1 นิ้ว หรือ 2.54 ซม.
- ขวา 0.8 นิ้ว หรือ 2.03 ซม.
- ระยะระหว่างคอลัมน์
0.3 นิ้ว หรือ 1.25 ซม.

ชื่อภาษาอังกฤษ (ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด16 ตัวหนา)

ชื่อภาษาไทย (ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด16 ตัวหนา)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14

ชื่อผู้เขียน¹ ผู้เขียนร่วม² ผู้เขียนร่วม³(ภาษาไทย) ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา
ชื่อผู้เขียน¹ , ผู้เขียนร่วม² and ผู้เขียนร่วม³ (ภาษาอังกฤษ) ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา

¹Student degree/Academic Position Major.....

Faculty.....Institute/University/.....

Addresses.....

²Academic Positions..... Major.....

Faculty.....Institute.....

Addresses.....

Email: (3 ท่านใส่ติดกันคั่นด้วยเครื่องหมาย,ตัวสุดท้ายใช้ and)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 16 ตัวปกติ

Abstract (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

เว้น 6 ตัวอักษรทุกย่อหน้า (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ).....

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

Keywords: ประมาณ 5 คำ (ให้ใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างคำ ขนาดตัวอักษร 12 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

บทคัดย่อ (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

เว้น 6 ตัวอักษรทุกย่อหน้า (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ).....

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

คำสำคัญ: ประมาณ 5 คำ (ระหว่างคำเคาะวรรค 2 ขนาดตัวอักษร 12 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

ระยะห่างระหว่างคอลัมน์ 0.3 นิ้ว หรือ 1.25 ซม.

1. INTRODUCTION (ตัวอักษรขนาด 16 ตัวหนา)

ย่อหน้า 1 (ย่อหน้า เว้น 5 ตัวอักษร).....(เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

2. OBJECTIVE (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

(ย่อหน้า เว้น 5 ตัวอักษร).....(เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

3. TABLE AND FIGURE (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

3.1 TABLE (คำบรรยาย รายละเอียดในตาราง ใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวหนา)
(หัวข้อในตารางตัวหนา) (ให้สร้างตารางในคอลัมน์เท่านั้น) (ตารางแบบเปิด)

Table 1 (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 12 ตัวปกติ).....

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

3.2 FIGURE (ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา)

Figure1. ให้ใช้คำว่า Figure.. คำบรรยายได้ภาพใช้ขนาด 12 ตัวปกติ
จัดกึ่งกลางคอลัมน์

4. หัวข้อใหญ่ ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา

4.1 HEADING (ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา)

(ย่อหน้า เว้น 6 ตัวอักษร).....(เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

4.1 SUBHEADING (ขนาดตัวอักษร 14 ตัวหนา)

(ย่อหน้า เว้น 6 ตัวอักษร).....(เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

(ระหว่างหัวข้อไม่ต้องเว้นวรรค)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

ACKNOWLEDGEMENT (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

(ย่อหน้า เว้น 5 ตัวอักษร).....(เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ)

เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ

REFERENCES (ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา)

[1] (เนื้อหา ขนาดตัวอักษร 14 ตัวปกติ).....

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

เคาะวรรค 5 ตัวอักษร

**คำแนะนำการเขียนบทความวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**

การผลิตวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม

1. **กำหนดการจัดพิมพ์**
งานบริการวิชาการแก่สังคม ได้จัดพิมพ์วารสารศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ออกเผยแพร่จำนวน 3 ฉบับต่อปี โดยมีกำหนดการจัดพิมพ์ดังนี้
 - ฉบับที่ 1 ประจำเดือน ตุลาคม - มกราคม
 - ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
 - ฉบับที่ 3 ประจำเดือน มิถุนายน - กันยายน
2. **ขอบเขต**
 - รับบทความวิชาการและบทความวิจัยทุกแขนงวิชา
3. **บุคคลที่ส่งบทความ**
 - อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักวิจัย หรือนักศึกษา ของหน่วยงานภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และภายใน สถาบันฯ รวมทั้งบุคคลที่สนใจทั่วไป
4. **วัตถุประสงค์**
 - เพื่อเผยแพร่ความรู้ความก้าวหน้าของผลงานด้านวิชาการและการวิจัยแก่ผู้สนใจทั่วไป
 - เพื่อเป็นสื่อกลางรายงานข่าวสารที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าที่เกี่ยวข้องกับผลงานด้านวิชาการและการวิจัย
 - เพื่อแลกเปลี่ยนแนวความคิด/ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลงานด้านวิชาการและการวิจัย
5. **การเผยแพร่**
 - เผยแพร่ผลงานในรูปแบบเล่มของวารสาร ไปยังสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับอุดมศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน พร้อมทั้งเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

หัวข้อหลักของบทความ

ส่วนประกอบของบทความ บทความวิจัย

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย

- ชื่อบทความภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ควรสั้นกะทัดรัด ชี้ถึงเป้าหมายหลักของการวิจัย
- ชื่อผู้เขียนบทความ และผู้เขียนร่วมทุกท่าน ระบุชื่อและนามสกุล โดยไม่ต้องมีคำนำหน้านาม
- บทคัดย่อ (Abstract) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรสั้นตรงประเด็น ครอบคลุมสาระสำคัญของการศึกษา ได้แก่วัตถุประสงค์ วิธีการ ผล และวิจารณ์ เป็นต้น จะต้องเขียนไม่เกิน 300 – 400 คำ
- คำสำคัญ (Keywords) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความอย่างน้อย 5 คำ
- ผู้เขียน ผู้เขียนร่วม มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 เนื้อหาประกอบด้วย

- บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของความสำคัญและมูลเหตุที่นำไปสู่การวิจัย
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)
- สมมุติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี)
- ขอบเขตของการวิจัย
- วิธีดำเนินการวิจัย
- ผลการวิจัย (Results) บอกผลที่พบอย่างชัดเจนสมบูรณ์และมีรายละเอียดครบถ้วน
- สรุปและอภิปรายผล (Discussion)
- กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) ถ้ามี

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วย

- เอกสารอ้างอิง (References) ต้องใช้ตามแบบที่วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. กำหนดอย่างเคร่งครัด และเขียนเอกสารอ้างอิง เฉพาะเอกสารที่นำมาอ้างอิงในเนื้อหาเท่านั้น (มีวิธีการเขียนเอกสารอ้างอิงจากเว็บไซต์) <http://www.inded.kmitl.ac.th/journal/>

การเตรียมต้นฉบับวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม

1. การเตรียมต้นฉบับ

ให้พิมพ์ผลงานทางวิชาการด้วยกระดาษ เอ 4 พิมพ์หน้าเดียว จำนวน 4- 8 หน้า โดยจัดพิมพ์ด้วย Microsoft Word for Windows 2007 โดยใช้ชนิดและขนาดของตัวอักษรตามที่กำหนด เพื่อให้การดำเนินการจัดพิมพ์บทความเป็นไปอย่างเรียบร้อยรวดเร็ว และถูกต้องจึงจำเป็นต้องให้ผู้เขียนบทความปฏิบัติตามรายละเอียดที่กำหนดให้อย่างเคร่งครัด

2. รูปแบบการพิมพ์บทความ

2.1 บทความภาษาไทย และบทความภาษาอังกฤษ

การตั้งค่าหน้ากระดาษ

-กระดาษ	ขนาด A4
-จำนวนหน้า	6-8 หน้า เท่านั้น
-รูปแบบตัวอักษร	แบบตัวอักษรใช้ Th SarabunPSK เท่านั้น
-ระยะขอบ	ขอบบน 1 นิ้ว , ขอบล่าง 1 นิ้ว , ขอบซ้าย 1 นิ้ว , ขอบขวา 0.8 นิ้ว , ระหว่างคอลัมน์ 0.3 นิ้ว
-หมายเลขหน้า	ตำแหน่งด้านล่าง

2.2 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาด 16 ตัวหนา ชื่อภาษาอังกฤษเฉพาะตัวขึ้นต้นให้พิมพ์เป็นตัวพิมพ์ใหญ่

2.3 ชื่อผู้เขียนและผู้เขียนบทความร่วม (ต้องมีครบทุกคน) ตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานต้นสังกัด

2.4 ในกรณีผู้เขียนบทความเป็นนักศึกษา ให้ระบุสถานภาพเป็นนักศึกษา

2.5 ส่วนของบทคัดย่อและส่วนของเนื้อหา

- ส่วนบทคัดย่อ (Abstract) ใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวหนา จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ คำว่า Abstract เฉพาะตัวอักษรนำ A ให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ และเนื้อความใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์
- ส่วนของเนื้อหาให้จัดพิมพ์เป็น 2 คอลัมน์ หัวข้อใหญ่ใช้ตัวอักษร 16 ตัวหนา หัวข้อย่อยขนาดอักษร 14 ตัวหนา จัดชิดซ้ายคอลัมน์ เนื้อความใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ โดยให้บรรทัดแรกของทุกย่อหน้าเคาะ 5 ครั้ง

2.6 คำสำคัญ (Keywords):

- ให้พิมพ์ต่อจากส่วนของบทคัดย่อก่อนขึ้นส่วนของเนื้อหา ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ไม่น้อยกว่า 5 คำ ใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวปกติ

2.7 รูปภาพและตาราง

- กรณีตารางชื่อตารางให้อยู่ด้านบนเหนือหัวตารางและชิดขอบซ้าย หัวตารางให้จัดชิดซ้ายของคอลัมน์
- กรณีรูปภาพ คำบรรยายรูปภาพให้อยู่ใต้รูปภาพ และจัดกึ่งกลางคอลัมน์ ใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวปกติ คำว่า รูปที่ ใช้ตัวอักษรหนา

2.8 ส่วนสรุปและอภิปรายผล

- จัดชิดซ้ายคอลัมน์ เนื้อความใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ โดยให้บรรทัดแรกของทุกย่อหน้าเยื้อง 5 ตัวอักษร

2.9 กิตติกรรมประกาศ

- ไม่ต้องใส่หมายเลขกำกับหน้าหัวข้อใช้ตัวอักษรขนาดเดียวกัน

2.10 การเขียนเอกสารอ้างอิง

- เอกสารอ้างอิงประกอบด้วย ชื่อผู้เขียน ชื่อบทความ ชื่อเอกสารที่ตีพิมพ์ ผู้พิมพ์ สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ ฉบับที่พิมพ์ และเลขหน้าของบทความ หรือเป็นไปตามรูปแบบของชนิดการอ้างอิง เช่น อ้างจากหนังสือหรือ อ้างจากวารสาร โดยให้อักษรตัวแรกเยื้องตรงกันทุกบรรทัด

- การอ้างอิงเอกสาร (Citations) การเขียนอ้างอิงที่ใช้ในวารสารเล่มนี้เป็นการอ้างอิงแบบตัวเลขให้ผู้เขียนใช้รูปแบบการเขียนระบบเดียวกันทั้งฉบับ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องรับผิดชอบความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การเรียงลำดับรายการอ้างอิง เอกสารและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้มีวิธีการดังนี้

1. ใส่ตัวเลขกำกับไว้ท้ายข้อความหรือชื่อบุคคลที่อ้างอิง ใช้หมายเลขของอาร์บิก ภายในวงเล็บใหญ่ โดยเรียงตามลำดับตัวเลขที่อ้างอิง [1],[2],[3] [4]..ไปจนจบบทโดยไม่ต้องเรียงตามตัวอักษร ไม่ต้องแยกภาษาและประเภทของเอกสาร
2. ในกรณีที่มีการอ้างอิงซ้ำให้ใช้ตัวเลขเดิมที่เคยใช้อ้างมาก่อนแล้ว
3. แหล่งที่ใช้อ้างอิงทั้งหมดนั้นจะไปปรากฏอยู่ในรายการอ้างอิงท้ายบทความ

การส่งต้นฉบับบทความเพื่อพิจารณาลงวารสาร

1. การส่งต้นฉบับบทความ

การส่งต้นฉบับบทความ เพื่อให้กระบวนการพิจารณาบทความ และการดำเนินการจัดพิมพ์วารสารเป็นไปอย่างเรียบร้อย รวดเร็ว และถูกต้อง จึงจำเป็นต้องให้ผู้เขียนบทความปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดดังนี้

1.1 กรอกรูปแบบฟอร์มนำส่งบทความให้ครบถ้วน และลงนามดังนี้

- ชื่อแรกเป็นชื่อผู้เขียน
- ชื่อที่ชื่อ 2 และ 3 เป็นชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา / คณบดีวิทยาลัย (ฉบับจริง)

1.2 ช่องจดหมายขนาด A 4 แบบขยายข้าง จำนวน 6 ช่อง และแนบรูปดวงละ 5 บาท จำนวน 6 ดวง

1.3 ส่งต้นฉบับบทความ 2 แบบ

- แบบที่ 1 แบบฉบับสมบูรณ์ 1 ชุด มีรายละเอียดครบตามแบบฟอร์มวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม
- แบบที่ 2 แบบไม่มีชื่อผู้เขียน และผู้ควบคุม จำนวน 3 ชุด (ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา)
- ต้นฉบับที่จัดส่งมาให้ทั้ง 4 ชุด ต้องมีความชัดเจนทั้งเนื้อหาและรูปภาพประกอบบทความ

1.4 จัดส่งต้นฉบับทางเว็บไซต์วารสารศาสตร์อุตสาหกรรม

- สมัครสมาชิกวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม เข้าสู่ระบบโดยพิมพ์ URL ที่ <http://www.ided.kmitl.ac.th/journal>
- ผู้ดูแลระบบปลดล็อกให้กับสมาชิกที่ชำระเงินเรียบร้อยแล้ว
- ผู้สมัครจึงสามารถส่งบทความเข้าระบบได้

1.5 บทความที่ตีพิมพ์ต้องไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน

1.6 ต้นฉบับบทความที่ส่งมาให้ เจ้าของบทความหรือผู้เขียนบทความตรวจสอบความถูกต้องของตัวสะกดรูปแบบการจัดพิมพ์บทความให้ถูกต้องตามที่กำหนด

1.7 หลังจากส่งบทความแล้ว จะดำเนินการตามขั้นตอนของวารสารผู้ส่งสามารถติดตามผลการดำเนินงานได้ทางเว็บไซต์หรือติดต่อเจ้าหน้าที่หลังส่งบทความแล้ว 15 วันขึ้นไป

*** ต้นฉบับบทความที่ส่งให้ผู้ประเมินบทความพิจารณาจะต้องเป็นบทความที่จัดรูปแบบได้ถูกต้องตามที่กำหนดเท่านั้น หากบทความที่ส่งมาไม่ถูกต้องตามข้อกำหนด จะจัดส่งคืนให้เจ้าของบทความกลับไปแก้ไขให้ถูกต้อง**

*** ถ้าในกรณีที่ผู้เขียนไม่สมัครสมาชิกทางเว็บไซต์และส่งบทความทางระบบ กองบรรณาธิการจะไม่ดำเนินการใด ๆ บทความของท่าน**

ส่ง คุณจันทน์ ทรัพย์แสนดี ส่วนสนับสนุนวิชาการ งานบริการวิชาการแก่สังคม

(บทความวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง 1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

หรือติดต่อสอบถามโดยตรงที่

คุณจันทน์ ทรัพย์แสนดี ผู้ช่วยบรรณาธิการวารสารศาสตร์อุตสาหกรรม

โทรศัพท์ มือถือ 08 9170 7119 (เวลาราชการเท่านั้น)

โทรศัพท์ 0 2329 8000 ต่อ 3720

โทรสาร 0 2329 8435

JOURNAL OF INDUSTRIAL EDUCATION

ISSN 1685 - 3954

Faculty of Industrial Education

KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

<http://www.inded.kmitl.ac.th>

<http://www.tci-thaijo.org/index.php/JIE>